Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 625
Vineri 22 aprilie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Sub steagul leninismului

Astăzi se împlinesc 90 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin, făuritorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, întemeietorul primului stat din lume al muncitorilor şi ţăranilor.

Despre Lenin s-au scris nesfîrşit de multe cărţi şi articole. Dar oricît de mult s-a scris şi se va scrie este imposibil de zugrăvit în cuvinte întreaga măreţie a figurii lui. Fiindcă Lenin este un gigant al gîndirii şi acţiunii revoluţionare şi este omul care a făcut cel mai mult pentru oameni. Toată energia lui clocotitoare şi gîndirea lui înaripată au fost închinate unui singur scop: cum să-i ajute pe oamenii muncii să scape de sub jugul nemilos al robiei şi exploatării, cum să-i ajute să-şi făurească o viaţă luminoasă şi fericită. În persoana lui Lenin s-au îmbinat cele mai mărețe, mai nobile trăsături ale clasei muncitoare. „Tot ce are proletariatul cu adevărat măreţ şi eroic: gîndire neînfricată, voinţă de fier neînfrîntă, dîrză, atotbiruitoare, ură sfîntă, ură de moarte faţă de robie şi asuprire, pasiune revoluţionară care mută munţii din loc, credinţă nemărginită în forţele creatoare ale maselor, uriaş geniu organizatoric, toate acestea şi-au găsit o măreaţă întruchipare în Lenin, al cărui nume a devenit simbolul lumii noi, de la apus la răsărit, de la miază-zi la miază-noapte", — se spunea într-o chemare a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Lenin a dezvoltat multilateral şi a îmbogăţit în noile condiţii social-istorice, învăţătura lui Marx şi Engels. Cu geniul său clar-văzător el a dat răspunsuri limpezi la toate problemele pe care istoria le punea la ordinea zilei. Lenin a organizat Partidul Comuniştilor, l-a înarmat cu concepţia marxist-leninistă despre lume, l-a călit în crîncene bătălii de clasă şi, în fruntea partidului, a condus milioanele de asupriţi şi exploataţi din Rusia la victoria revoluţiei socialiste. Socialismul s-a transformat astfel dintr-un vis într-o realitate vie, concretă, care a dovedit şi dovedeşte lumii întregi ce forţe imense descătuşează noua orînduire.

Viaţa a confirmat în mod strălucit deplina justeţe şi trăinicie a învăţăturii lui Lenin. Sub steagul lui Lenin, sub conducerea Partidului Comunist, fosta Rusie s-a transformat într-un timp foarte scurt, dintr-o ţară a întunericului şi mizeriei, în înfloritoarea şi puternica Uniune Sovietică de astăzi. Cît de semnificativ este în această privinţă faptul că tocmai Uniunea Sovietică şi nu o ţară capitalistă a fost prima care a pus în slujba economiei naţionale energia atomică, a fost prima care a pătruns în spaţiile necuprinse ale Cosmosului. Cît de grăitor este în această privinţă faptul că în 1959 producţia industrială a U.R.S.S. a fost de 40 de ori mai mare decît în 1913, că agricultura Uniunii Sovietice a cunoscut şi cunoaşte, de asemenea, un ritm nemaiîntîlnit de dezvoltare. Înfăptuirea planului septenal adoptat la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. va duce la o şi mai puternică creştere a forţelor de producţie ale Uniunii Sovietice. Prin industrializarea în ritm susţinut, bazată pe electrificare, mecanizare şi automatizare, socialismul îşi afirmă superioritatea în întrecerea economică paşnică cu capitalismul şi nu mai este departe ziua cînd U.R.S.S va depăşi cele mai dezvoltate ţări capitaliste din punct de vedere economic.

Pe drumul luminat de geniul lui Lenin au păşit peste un miliard de oameni din ţări ale Europei şi Asiei. Peste un miliard de oameni au devenit stăpîni pe soarta lor, constructori ai vieţii noi, socialiste. Calea arătată de Lenin i-a scăpat pentru totdeauna de crize, de nesiguranţa zilei de mîine, de şomaj, de asuprirea naţională şi de celelalte nenorociri ale capitalismului. Lagărul socialist reprezintă o puternică forţă materială, politică şi morală pusă în slujba păcii şi colaborării internaţionale, capabil să împiedice şi să zdrobească încercările imperialismului de a aprinde un nou pîrjol mondial.

Bizuindu-se pe învăţătura leninistă, ţările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, promovează cu consecvenţă o politică de pace şi prietenie între popoare. Uniunea Sovietică, deşi este cea mai mare putere militară, duce, împreună cu celelalte ţări socialiste şi cu forţele progresiste din întreaga lume, lupta pentru încetarea imediată a experienţelor cu arma nucleară, pentru dezarmarea generală şi totală

Genialele idei ale lui Lenin, mereu vii şi actuale, au rodit şi rodesc şi pe pămîntul ţării noastre. Aplicînd în mod creator învăţătura marxist-leninistă, Partidul Muncitoresc Romîn ne conduce cu înţelepciune pe drumul construirii socialismului. Puternicul avînt pe care l-a luat dezvoltarea economiei naţionale a ţării noastre arată cît de rodnice sînt eforturile creatoare ale oamenilor muncii îndrumaţi de partid pe calea luminată de învăţăturile lui Lenin. În 1959, de pildă, producţia industrială a Romîniei a fost de 4 ori şi jumătate mai mare decît în 1938. S-au obţinut şi se obţin mari realizări în toate sectoarele economiei naţionale, pe tărîmul înfloririi culturii şi al creşterii nivelului de trai al maselor muncitoare.

În cadrul învăţăturii sale despre construirea socialismului, Lenin a acordat un loc dintre cele mai importante problemelor privind transformarea socialistă a agriculturii. Marele conducător al proletariatului mondial a arătat maselor ţărănimii muncitoare că singura cale care le poate scăpa de exploatare şi sărăcie este calea cooperării, a unirii gospodăriilor ţărăneşti mici şi mijlocii în mari gospodării agricole socialiste, capabile să folosească cele mai înaintate cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. În genialul său plan cooperatist, Lenin a indicat în mod concret calea şi mijloacele transformării socialiste a satului.

Călăuzindu-se după învăţătura lui Lenin, Partidul Muncitoresc Romîn a luptat şi luptă neobosit pentru crearea condiţiilor necesare agriculturii socialiste şi a desfăşurat şi desfăşoară o vie muncă de îndrumare a ţăranilor muncitori spre formele socialiste de cooperare în producţia agricolă. Astăzi, sectorul socialist al agriculturii din ţara noastră cuprinde aproape 80 la sută din suprafaţa arabilă a ţării şi din numărul de familii ţărăneşti. Pe tarlalele înfrăţite, lucrate cu maşinile şi tractoarele statului, şi pe baza cerinţelor agrotehnice, cresc recolte bogate, cum n-au crescut nici o dată pe peticele de pămînt ale ţăranilor muncitori individuali. În casele ţăranilor muncitori pătrunde, pe an ce trece, belşugul şi cultura. Ţărănimea muncitoare păşeşte astfel spre acel nivel de viaţă civilizată la care se gîndea Lenin cînd a elaborat planul său cooperatist.

Succesele de pînă acum au creat condiţiile pentru un ritm şi mai viu de dezvoltare a economiei noastre naţionale. Realizarea planului pe perioada de şase ani, 1960—1965, care va fi supus discuţiei întregului popor şi aprobării Congresului al III-lea al P.M.R., constituie o etapă hotărîtoare pe calea construirii bazei tehnico-materiale a socialismului şi a trecerii la desăvîrşirea construcţiei socialiste în ţara noastră, pe drumul arătat de marele Lenin. Însufleţirea cu care oamenii muncii de la oraşe şi sate desfăşoară întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului dovedeşte, încă odată, încrederea cu care masele muncitoare urmează politica partidului, hotărîrea cu care ele păşesc tot înainte sub steagul marelui Lenin.

Manifestări închinate sărbătoririi a 90 de ani de la naşterea lui V. I. LENIN

ÎN REGIUNEA CLUJ, peste 150.000 de oameni ai muncii, romîni şi maghiari, au luat parte în ultimul timp la manifestările consacrate aniversării naşterii lui V. I. Lenin. În întreprinderi şi instituţii, la cluburile muncitoreşti, bibliotecile raionale, în şcoli şi la căminele culturale de la sate au fost organizate conferinţe şi seri literare cu teme ca: „Viaţa şi opera lui V. I. Lenin", „Lenin în amintirea contemporanilor". „Lenin despre tineret" şi altele. Oamenii muncii vizitează cu interes expoziţiile ce înfăţişează aspecte din viaţa şi activitatea lui Lenin organizate la Cluj, Turda, Dej, Bistriţa şi în alte centre raionale.

★

DUMINICA TRECUTĂ, la Timişoara, aproape 800 de colectivişti din diferite comune ale regiunii au asistat la spectacolul festiv „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin, prezentat de Teatrul de Stat din Timişoara cu prilejul aniversării naşterii lui V. I. Lenin.

★

ÎN ULTIMELE ZILE, mii de ţărani muncitori, romîni, maghiari şi germani, din regiunea Stalin au participat la adunările consacrate celei de a 90-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin. Ei au urmărit cu viu interes expunerile despre viaţa şi activitatea revoluţionară a lui V. I. Lenin. La căminele culturale, în şcoli, în instituţii, la colţurile roşii din gospodăriile agricole colective şi de stat au fost organizate expoziţii înfăţişînd aspecte din viaţa şi activitatea lui Lenin.

La Sălişte, Vurpăr şi în alte comune din raionul Sibiu, au avut loc manifestări la care au fost făcute expuneri pe tema: „Figura lui Lenin în literatură", iar la Codlea, tov. Ilie Voinea, secretar al comitetului regional Stalin al P.M.R., a vorbit despre „Epoca noastră, epoca marilor victorii ale leninismului".

★

ÎN ACESTE ZILE, numeroşi colectivişti şi ţărani muncitori din regiunile Ploeşti, Bacău, Galaţi şi din diferite raioane ca, de pildă, Snagov, Domneşti şi altele din regiunea Bucureşti, au vizitat muzeul Lenin-Stalin din Capitală. Miilor de vizitatori, ghizii muzeului le-au prezentat cu ajutorul exponatelor aspecte din viaţa şi activitatea revoluţionară a lui Vladimir Ilici Lenin.

★

ÎN CENTRELE MUNCITOREŞTI, ca şi în satele şi comunele regiunii Oradea, au avut loc adunări, seri literare şi s-au organizat expoziţii consacrate vieţii şi activităţii lui Lenin. La sate, de pildă, în mai bine de 300 de cămine culturale şi case raionale de cultură din regiune, au participat în ultimele zile la manifestările culturale peste 160.000 de oameni ai muncii, romîni, maghiari şi de alte naţionalităţi. De asemenea, cele peste 1.300 formaţii artistice de amatori s-au pregătit pentru a prezenta spectacole cu prilejul aniversării zilei de naştere a lui V. I. Lenin.

CHEMARE

la întrecere socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Către muncitorii, tehnicienii şi inginerii din gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare

În aceste zile, pe ogoarele ţării noastre, oamenii muncii din agricultură îşi concentrează eforturile pentru efectuarea la timp şi în bune condiţii a însămînţărilor de primăvară, însufleţiţi de dorinţa de a întîmpina cel de-al III-lea Congres al partidului nostru cu noi succese în sporirea şi ieftinirea producţiei agricole.

Noi, muncitorii, tehnicienii şi inginerii din G.A.S. Urleasca, regiunea Galaţi, G.A.S. Pietroiu, regiunea Constanţa, G.A.S. Variaş, regiunea Timişoara, G.A.S. Dragalina, regiunea Bucureşti, S.M.T. Chirnogeni, regiunea Constanţa şi S.M.T. Bîrca, regiunea Craiova,

CHEMAM COLECTIVELE TUTUROR GOSPODARIILOR AGRICOLE DE STAT ŞI STAŢIUNILOR DE MAŞINI ŞI TRACTOARE LA INTRECERE SOCIALISTA PENTRU DEPAŞIREA SARCINILOR DE PLAN ŞI REDUCEREA PREŢULUI DE COST AL PRODUCŢIEI.

În gospodăriile noastre agricole de stat ne angajăm să îndeplinim şi să depăşim producţia planificată de grîu, porumb boabe, porumb siloz, lapte, carne şi alte produse vegetale şi animale, să livrăm statului peste plan cantităţi însemnate de produse agroalimentare, să reducem preţul de cost al produselor şi să depăşim beneficiile planificate, prin: aplicarea regulilor agrotehnice înaintate la însămînţarea, întreţinerea şi recoltarea culturilor, buna îngrijire şi furajare a animalelor, mecanizarea din ce în ce mai largă a lucrărilor şi ridicarea randamentului pe fiecare tractor, gospodărirea chibzuită a fondurilor băneşti şi folosirea deplină în producţie a construcţiilor, instalaţiilor şi amenajărilor pentru irigaţii.

În staţiunile de maşini şi tractoare în care noi muncim, ne angajăm să îndeplinim şi să depăşim volumul de lucrări planificat, să reducem preţul de cost al lucrărilor, să realizăm economii cît mai mari la cheltuielile de producţie şi să contribuim la obţinerea unor recolte mari pe ogoarele gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole, prin: executarea lucrărilor la timp şi de bună calitate, folosirea deplină a capacităţii de lucru a parcului de maşini şi tractoare şi buna lui îngrijire şi exploatare, reducerea continuă a consumului de carburanţi lubrefianţi şi piese de schimb.

În urma analizei posibilităţilor concrete ce există în unităţile noastre pentru depăşirea sarcinilor de plan pe anul 1960, în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., ne luăm următoarele angajamente:

G. A. S. Urleasca, regiunea Galaţi

— Depăşirea producţiei planificate pe hectar, la grîu, cu 200 kg, la porumb boabe cu 300 kg, la floarea soarelui cu 250 kg. Recoltele ce le vom obţine în medie la ha vor fi următoarele: 2.500 kg grîu, 3.800 kg porumb boabe, 1.850 kg floarea soarelui.

— Depăşirea producţiei planificate de lînă pe fiecare ovină, cu 0,300 kg şi a producţiei de lapte pe cap de vacă furajată cu 100 litri. În medie de la o ovină se va realiza 3,4 kg lînă, iar de la o vacă furajată 3.600 litri lapte.

— Livrarea peste plan a 500 tone grîu, 600 tone porumb boabe, 25 tone floarea-soarelui, 50 tone carne de porc în greutate vie, 2.000 kg lînă.

— Reducerea preţului de cost, astfel: la grîu de la 405 lei/tona planificat la 355 lei, la porumb boabe de la 352 lei/tona la 320 lei, la floarea soarelui de la 743 lei/tona la 723 lei, la lapte de vacă de la 1,25 lei/litru la 1,15 lei, la lînă de la 24,72 lei/kg. la 22,72 lei;

— Obţinerea peste plan a unui beneficiu de 1.260.000 lei.

G. A. S. Pietroiu, regiunea Constanţa

— Livrarea peste plan a 2.200 tone grîu, 1.700 tone porumb boabe, 100 tone floarea-soarelui, 1.900 tone sfeclă de zahăr, 840 tone orez, 3.000 kg lînă, 400 hl lapte;

— Reducerea preţului de cost, astfel: la grîu de la 380 lei/tona planificat la 350 lei, la porumb boabe de la 330 lei/tona la 300 lei, la porumb siloz de la

(Continuare în pag. 2-a-)

Angajamentele colectivelor a 44 de întreprinderi din regiunile Timişoara, Cluj şi Oradea

Chemarea la întrecere socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. adresată tuturor întreprinderilor din ţară de colectivele celor 19 întreprinderi fruntaşe, continuă să stea în centrul preocupărilor muncitorilor, tehnicienilor, maiştrilor şi inginerilor din fabrici şi uzine, de pe şantiere de construcţii, mine şi din alte întreprinderi. Astfel, colectivele a 44 întreprinderi din regiunile Timişoara, Cluj şi Oradea s-au angajat să realizeze peste sarcina de plan pînă la sfîrşitul anului economii totale la preţul de cost în valoare de 100.510.000 lei şi 66.894 000 lei beneficii. Astfel:

Regiunea Timişoara

Combinatul metalurgic Reşiţa: 28.000.000 lei economii, 10.000 tone fontă, 25.000 tone laminate şi alte produse peste plan, 19.000.000 lei beneficii; **Trustul minier „Banatul"**: 5 588.000 lei economii, 1.300.000 lei beneficii, **uzinele „Oţelul Roşu"**: 3.000.000 lei economii, 11.850 tone laminate, 2.500.000 lei beneficii; **Uzinele de vagoane Gheorghi Dimitrov** Arad: 4.000.000 lei economii, 100 vagoane convenţionale peste plan, 3.200.000 lei beneficii **Fabrica de maşini unelte „Iosif Rangheţ"**: 1.549.000 lei economii 3.916.000 lei beneficii; **Uzinele textile „30 Decembrie"** Arad: 2.217 000 lei economii, 1.100.000 lei beneficii; **Intreprinderea „Teba"** Arad: 1.250.000 lei economii, 800.000 lei beneficii; **Fabrica „Electromotor"** Timişoara: 700.000 lei economii, 300 motoare electrice peste plan, 700.000 lei beneficii.

Regiunea Cluj

Uzinele „Industria Sîrmii" Cîmpia Turzii: 4 150.000 lei economii, realizarea planului anual de producţie globală în 11 luni, 4.400 000 lei beneficii. **Fabrica de ciment Victoria Socialistă** Turda 3.500 000 lei economii, 15 000 tone ciment 3.500.000 lei beneficii, **Uzinele „Ianoş Herbak"**: 3.507 000 lei economii, 56 000 perechi încălţăminte din materiale economisite, 3.500.000 lei beneficii. **Fabrica de porţelan Cluj** 900.000 lei economii, 80 modele şi decoruri noi la articolele de larg consum, 1.390.000 lei beneficii.

Regiunea Oradea

Trustul minier „Ardealul" Oradea 2.000.000 lei economii, **Intreprinderea de maşini unelte „Infrăţirea"** Oradea 600.000 lei economii, 600.000 lei beneficii, **Trustul regional de construcţii** Oradea 2.100.000 lei economii terminarea înainte de data fixată a 450 de apartamente, a unor obiective industriale şi construcţii pentru sectorul agricol 300.000 lei beneficii.

Angajamente importante pe această linie şi-au luat şi alte întreprinderi din aceste regiuni.

Tot satul în gospodăria colectivă

Toamna îşi scuturase veşmintele ruginii şi se pregătea de plecare. Ion Stan a încărcat în car ştiuleţii de porumb şi a pornit spre casă. Mergea gînditor.

Care era pricina îngîndurării lui. Ion Stan mi-a povestit-o chiar el, cu glas domol.

— Cum naiba, îmi ziceam, eu om cu 7 ha şi jumătate de pamînt bun şi să nu mă pot măsura cu alde Gheorghe Cozomir, care are acum de toate în casă şi pe deasupra a mai luat de la colectivă şi 4.000 lei, bani gheaţă. Aşa nu mai merge, mi-am zis. Şi cînd am ajuns acasă i-am spus femeii că mă bate gîndul să mă înscriu şi eu.

Şi aşa, tovarăşe, continuă Ion Stan, într-o dimineaţă mi-am pus toate uneltele în car, am înjugat boii şi-am pornit-o la drum. Am intrat în gospodărie cu 7,50 ha pămînt 2 boi, car, plug, grapă şi am devenit colectivist.

★

La început, în 1956, cînd a luat fiinţă această gospodărie, s-au înscris doar 46 de familii cu 144 ha, şi cei intraţi în colectivă erau oameni dintre cei cu pămînt puţin. Mijlocaşii, influenţaţi de chiaburi, stăteau deoparte. Timpul însă a spulberat zvonurile răutăcioase ale chiaburilor. An de an gospodăria s-a înfiripat iar ţăranii înscrişi în colectivă îşi rostuiau o viaţă nouă şi îndestulată.

În acelaşi timp în sat, luaseră fiinţă trei întovărăşiri agricole.

Ce-i drept recoltele obţinute de către membrii întovărăşiţi erau mai mari decît cele obţinute pe timpul cînd îşi lucrau individual pămîntul, dar nu se puteau măsura cu cele obţinute de gospodăria colectivă. Să luăm, de pildă, produsele împărţite de gospodăria colectivă în toamna anului 1959. Pentru fiecare zi-muncă colectiviştii au primit cîte 4 kg grîu, 9 kg porumb boabe şi însemnate cantităţi de orz, fasole, cartofi, ceapă, varză, şi cîte 10 lei. Toate produsele împreună cu banii au ridicat valoarea zilei-muncă la 44 lei.

Bunăoară, colectivistul Gheorghe Cozomir, pentru 400 zile-muncă a primit: 1 600 kg de grîu, 3.600 kg porumb, 80 kg fasole, 400 kg legume şi zarzavat, 160 kg orz, 8.000 kg furaje şi suma de 4.000 lei.

Toate acestea n-au putut rămîne neobservate de ţăranii muncitori din Băseşti. În toamnă, ultimii ţărani întovărăşiţi s-au înscris în gospodăria colectivă.

Gospodăria colectivă din Băseşti, regiunea Iaşi, numără astăzi 476 de familii care muncesc în comun 1.489 de ha. teren arabil.

ION GHEORGHIU

OAMENI ÎN MERS pe drumul lui LENIN

După cum a trîntit poarta, toţi ai casei au înţeles că bătrînul se întorcea necăjit din sat. Ca să nu-i dea motiv de ceartă, gospodina s-a grăbit să întindă masa. Dar parcă poţi să-i intri în voie unui om necăjit! Nicolae Barbu s-a făcut că nu vede masa pusă şi a trecut în camera alăturată. S-a dezbrăcat pe întuneric.

Pe cei din casă i-ar fi muncit gîndurile pînă la ziuă sau ar fi trebuit să umble după veşti în sat, dacă mai tîrziu cu o oră de la întoarcerea bătrînului n-ar fi trecut Grigore pe la ei.

— Se culcă tata? E cătrănit rău! Dar las' că merită...

Grigore era cel mai supus dintre feciorii lui Barbu şi cu toate că avea flăcăi de însurat nu-i ieşea bătrînului din cuvînt. Şi acum, deodată, pe Grigore îl bucura supărarea lui taică-său. Purtarea lui Grigore îi linişti şi totodată le aţîţă curiozitatea. Înţelegeau că nu-i motiv să se îngrijoreze, dar ce oare îl putuse supăra pe bătrîn într-atîta încît pentru prima dată în viaţa lui, se culca de bunăvoie flămînd? Aşteptau să le spună Grigore.

— I-am zis eu tatii că o să i-o ia Dida înainte. N-a vrut să mă creadă, dar uite c-a ajuns la vorba mea.

Lucrurile păreau că încep să se lămurească. Fuseseră martori cu toţii, în cîteva rînduri, la discuţia dintre Grigore şi Barbu. Ce mai hohotea bătrînul.

— Ce dacă-i în gospodăria colectivă! Doar nici acolo nu creşte griul şi porumbul bătînd din palme.

★

Cînd a ieşit pe înserate din casă, după ţigări cineva i-a zis lui Barbu.

— Te-au afişat în centru.

Barbu i-a răspuns fanfoş ca totdeauna.

— Pe mine m-au lăudat deseori. Ar fi timpul să te afişeze şi pe tine.

— Acum parcă nu te-au prea lăudat...

— Atunci m-au vorbit de rău?

— Nici de rău n-aş putea zice că te-au vorbit.

Barbu a trecut mai departe fără a cere lămuriri. „Asta-i prost de-a binelea. Te afişează ori de bine ori de rău, altfel n-ar avea rost". Il sfredelea însă curiozitatea şi cum era încă devreme, s-a repezit pînă în centru. La orice s-ar fi aşteptat Barbu în afară de ceea ce aveau să-i vadă ochii. Acolo, în mijlocul comunei, cineva aşezase o foaie de placaj, vopsită în roşu, pe care scrisese tot ce produsese el plugarul harnic şi priceput — care pe deasupra mai avea şi 2,50 ha de pămînt cum e untul — şi tot ce primise Dida Negoiţă pentru cele 376 de zile-muncă efectuate în gospodăria colectivă. Văduva lui Negoiţă îl întrecuse. Trecătorii se opreau în dreptul panoului şi comentau. Unii aveau limba mai ascuţită ca briciul de ras.

— Uite la Barbu ce drept se ţine. Se cunoaşte că n-a fost nevoit să urce mult porumb în pătul.

— Lăsaţi, măi, omul în pace. E drept că n-a avut cine ştie cît porumb, în schimb a avut porumb clasa întîia: cu bobul galben.

Barbu n-a stat să le răspundă. S-a întors într-o fugă acasă. Se convinsese pe deplin că hărnicia şi renumele său de plugar priceput fuseseră biruite de munca în colectivă, că drumul lui trebuia să fie de aici încolo alături de colectivişti. De aceea Barbu n-a mai pregetat şi a prezentat cererea de înscriere în gospodăria colectivă. Apoi s-au mai înscris şi alţii. Gospodăria şi-a dublat numărul membrilor. Cîţi dintre ţărani n-au intrat încă în gospodărie şi-au unit pămînturile în întovărăşiri şi le muncesc în comun.

Cele povestite s-au petrecut spre sfîrşitul iernii, în Bolintinul din Deal, o comună ca oricare alta din regiunea Bucureşti. Cu zece ani în urmă, aci a luat fiinţă una din primele gospodării colective din fostul judeţ Ilfov. Se credea atunci că, în raport cu cei din alte părţi, oamenii din Bolintinu vor străbate uşor dificilul drum al înţelegerii. Aveau pămînt puţin: doar 1,18 hectare de familie, iar vite nu prea ţineau. Ce să-i fi legat de gospodăria individuală! Obişnuinţa, desigur, dar cîte obişnuinţe nu dispar cînd nu-s de folos!

„Oamenii au fost ţinuţi prea mult fiecare în găoacea lui — le spuneau activiştii de partid colectiviştilor. Trebuie obişnuiţi să coopereze. Dar cum?" La comitetul raional de partid şi în gospodăria colectivă din comună, broşura cu planul cooperatist al lui Lenin a fost trecută din mînă în mînă. Cooperativa de consum a încetat să mai fie privită ca un simplu instrument de schimb. Ea a devenit ceea ce trebuia să fie de mult · organizaţie de masă menită să educe oamenii în spiritul cooperării. Au fost extinse laturile productive ale activităţii cooperativei.

Toate acestea erau bune, dar insuficiente. Se cereau întreprinse şi alte acţiuni. Cum prin preajma comunei trecea reţeaua de înaltă tensiune, unul dintre colectivişti a propus ca să fie electrificată toată comuna. „Vor munci alături de noi şi individualii la săparea gropilor şi plantarea stîlpilor şi ne vor cunoaşte mai bine. Apoi vor vedea şi ei

(Continuare în pag. 2-a-)

Participă la lucrări de irigaţii

Colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, îndrumaţi de organizaţiile de partid participă în mod voluntar la lucrările canalului de irigaţie Jegălia — Ştefan cel Mare. Ei au efectuat pînă de curînd peste 8.000 m.c. de săpături la acest canal care va iriga însemnate suprafeţe ale gospodăriilor colective din raionul Feteşti.

Aceasta va da posibilitate colectiviştilor din raionul Feteşti să obţină şi mai mari venituri băneşti, recolte mai îmbelşugate şi stabile.

ANGHEL I. COSTICĂ
corespondent

Amintiri despre Lenin

Fragment din cartea cu acelaşi nume de N. K. Krupskaia

Arătînd cît de dăunătoare este fărîmiţarea, izolarea micii gospodării ţărăneşti şi ce efecte negative are asupra întregii vieţi şi concepţii despre lume a ţăranilor muncitori, Ilici a subliniat chiar de la început că este necesar să se treacă la forme colective de gospodărire, să se creeze mari colective tovărăşeşti pentru cultivarea în comun a pămîntului, să se înfiinţeze comune, arteluri agricole. El considera că iniţiatori ai acestei acţiuni vor fi muncitorii de la oraşe şi muncitorii agricoli şi sprijinea orice iniţiativă a muncitorilor în această privinţă. Ştim că încă în primăvara anului 1918 el a susţinut iniţiativa muncitorilor de la uzinele „Obuhov" şi „Semeannikov" care au plecat la Semipalatinsk, în Siberia, să organizeze arteluri agricole. El a sprijinit şi toate acţiunile mai modeste pe linia lucrării colective a pămîntului.

Desigur, Ilici nu-şi făcea nici un fel de iluzii. El vorbea mereu de premisele care trebuie create pentru a face posibilă colectivizarea masivă a agriculturii. La Congresul al XIII-lea al partidului, el a vorbit despre tractoare, despre mecanizarea lucrărilor agricole, despre necesitatea de a se ridica nivelul de conştiinţă al ţăranilor, fără care nu se vor realiza adevărate progrese în domeniul colectivizării, dar în acelaşi timp considera că trebuie sprijinită orice iniţiativă în opera de creare a colhozurilor.

In primăvara anului 1919, pe cînd locuia la Gorki, Vladimir Ilici a ridicat în faţa muncitorilor de acolo problema organizării unei gospodării colective de tip nou. Dar majoritatea muncitorilor din Gorki erau slab pregătiţi pentru aceasta. Reinbot, fostul stăpîn al satului Gorki, adusese pe moşia sa muncitori letoni, pe care căutase să-i izoleze cît mai mult de populaţie. Muncitorii din Gorki, ca toţi muncitorii letoni, îi urau pe moşieri, dar pe atunci erau încă prea puţin pregătiţi pentru a munci în colectiv, pentru a organiza conducerea unui sovhoz.

Imi amintesc că la o consfătuire care a avut loc la Conacul mare, Ilici a căutat să-i convingă, le-a vorbit cu foarte multă însufleţire. Dar străduinţele sale n-au dus la nici un rezultat. Totul s-a redus la împărţirea avutului lui Reinbot şi moşia de la Gorki s-a transformat într-un sovhoz obişnuit. Ilici dorea ca sovhozurile să devină pentru ţărani un exemplu de conducere pricepută a unei mari gospodării; ţăranii ştiau cum trebuie condusă mica gospodărie, dar în privinţa conducerii unei mari gospodării trebuiau să mai înveţe.

Tov. Vever, administratorul de atunci al moşiei de la Gorki, nu înţelegea ce vrea Ilici în legătură cu sovhozul. Intr-o zi, intîlnindu-l în timp ce se plimba, Ilici l-a întrebat cum ajută sovhozul pe ţăranii din împrejurimi. Tov. Vever s-a uitat la el nedumerit şi i-a răspuns: „Vindem răsaduri ţăranilor". Ilici nu i-a mai pus alte întrebări, iar după ce Vever a plecat, s-a uitat mihnit la mine şi mi-a spus: „N-a înţeles nici măcar cum am pus problema". După acest caz a devenit deosebit de exigent faţă de Vever, care nu înţelegea că sovhozurile trebuie să devină un model al felului cum trebuie condusă o mare gospodărie.

Intr-o zi, pe la începutul anului 1919, a venit pe la mine, la secţia învăţămîntului extraşcolar, tov. Balaşov, un vechi elev de-al meu de la şcoala serală duminicală. El lucra dincolo de bariera Nevski. In timpul reacţiunii stătuse vreo doi ani la închisoare. Mi-a povestit că a studiat agricultura, mai cu seamă cultivarea legumelor, şi că acum vrea să se ocupe de aceasta. Balaşov a reunit şapte gospodării ţărăneşti (ale unor rude de-ale lui) şi a organizat o grădină de zarzavat colectivă, pe care au hotărît s-o cultive în comun, fără forţă de muncă salariată. Ei au înjghebat un artel agricol, au luat o comandă de la Armata Roşie şi au cultivat pentru armată o varză admirabilă. Dar iniţiativa lor n-a durat mult: comitetul sărăcimii a confiscat toată varza, iar Balaşov a fost băgat la închisoare. Mi-a scris de acolo ce i se întîmplase. La cererea lui Vladimir Ilici, tov. Dzerjinski a trimis oameni să cerceteze cazul. S-a constatat că în comitetul sărăcimii se strecuraseră nişte foşti agenţi de-ai poliţiei. Balaşov a fost imediat eliberat, dar artelul s-a destrămat.

In general, artelurile din acea vreme pentru cultivarea legumelor — şi a existat pe atunci o oarecare tendinţă de a se crea astfel de arteluri — se izbeau de o împotrivire foarte mare, care se datora subaprecierii acestor iniţiative. Astfel, la Blaguşi existau nişte cursuri de legumicultură organizate de A. S. Butkevici. Aveau şi terenuri pentru grădini. Secţia noastră extraşcolară sprijinea aceste cursuri. In februarie 1919 s-a înfiinţat pe terenurile respective, sub îndrumarea fiului lui Butkevici, care era agronom specialist în cultura legumelor, un fel de cooperativă cu participarea cursanţilor (cei mai mulţi dintre ei erau muncitori de la uzina „Gnom şi Rom" şi de la fabrica „Semionovski"). Potrivit statutului recolta era împărţită proporţional cu numărul orelor de muncă prestate. Tînărul Butkevici a făcut diferite experienţe cu îngrăşăminte, cu noi soiuri şi metode de sădire. Recolta de legume a fost mai mare decît cea obţinută în grădinile vecine, aparţinînd statului, şi 45 de familii muncitoreşti au fost asigurate cu legume pe tot anul.

Secţia extraşcolară sprijinea această iniţiativă, dar secţia de învăţămînt din Moscova, care pe atunci se lăsase „în voia soartei", cum se spunea o dată, a luat terenul experimental al cursurilor, motivîndu-şi hotărîrea astfel: „Asigurarea cu legume a unui număr de 45—50 de familii are o însemnătate obştească infimă în comparaţie cu organizarea muncii în şcoală". Secţia de învăţămînt din Moscova n-a ţinut seama atunci de importanţa exemplului, a popularizării formelor colective de gospodărire. Ea n-a izbutit să organizeze cum trebuie gospodăria şcolii, pentru care luase pămîntul repartizat cursurilor.

Acum este greu să ne închipuim ce piedici aveau de întîmpinat în 1919 iniţiativele de acest fel. Piedicile erau numeroase, şi cu toate că astăzi puţini îşi mai amintesc de ele, sînt sigură că participanţii la aceste iniţiative nu le-au uitat. Vladimir Ilici manifesta un deosebit interes faţă de astfel de iniţiative.

Pentru ca masele ţărăneşti să treacă la organizarea gospodăriei pe baze colective, trebuia desfăşurată în rîndurile lor o muncă îndelungată. Citind scrisorile ţăranilor, Ilici simţea în permanenţă acest lucru. Pe o scrisoare a unui ţăran, scrisă prin februarie-martie 1919, despre situaţia la sate s-a păstrat următoarea notă a lui Ilici: „Strigăt de ajutor al ţăranului mijlocaş".

La Congresul al VIII-lea al partidului (18—23 martie 1919) problema atitudinii faţă de ţăranul mijlocaş s-a pus în toată amploarea ei. In cuvîntarea rostită la deschiderea congresului, Vladimir Ilici a formulat această problemă cît se poate de clar:

„Războiul necruţător împotriva burgheziei săteşti şi a chiaburilor punea pe primul plan sarcinile organizării proletariatului şi a semiproletariatului de la sate. Dar pentru un partid care vrea să creeze baze trainice societăţii comuniste, pasul următor îl constituie sarcina rezolvării juste a problemei atitudinii noastre faţă de ţărănimea mijlocaşă. Aceasta este o sarcină de ordin mai înalt. Noi n-am putut s-o punem în toată amploarea ei atîta timp cît nu erau asigurate bazele existenţei Republicii sovietice"

Şi în continuare:

„Noi am intrat în acel stadiu al construcţiei socialiste cînd trebuie elaborate concret, amănunţit, pe baza experienţei muncii la sate, regulile şi directivele principale după care trebuie să ne călăuzim pentru ca să înfăptuim o alianţă trainică cu ţăranul mijlocaş..."

La Congresul al VIII-lea al partidului, Vladimir Ilici a arătat că trebuie să avem o atitudine tovărăşească faţă de ţăranul mijlocaş, că violenţa faţă de el este inadmisibilă, că trebuie să-i dăm ajutor în primul rînd în ceea ce priveşte mecanizarea agriculturii, uşurarea şi îmbunătăţirea situaţiei lui economice, îmbunătăţirea condiţiilor lui de viaţă şi ridicarea nivelului cultural.

PORUNCILE-I ÎN INIMI ÎNFLORESC

V. Kostîlev

Se făuresc din vremi de neuitat
Legende azi despre Ilici în ţară:
Şi-aduc aminte unii într-un sat
Cu dînsul cum au semănat secară...

In altul spun bătrînii că Ilici
Cu noaptea-n cap lăsa în vară casa,
Se-alătura cosaşilor voinici
Şi voiniceşte-ntra în lan cu coasa.

In altul se mîndresc pe drept cuvînt
Că adăpost lui Lenin îi dădură;
Il căutau jandarmii din pămînt,
Dar n-a fost chip să-l afle-n
bătătură...

Dintr-un hotar la altul strămoşesc
E viu Ilici în inimile toate:
Poruncile-i în inimi înfloresc
Cu-o lume-ntemeiată pe dreptate.

In romîneşte de ION BOGDAN

Sesiunea ştiinţifică a Academiei R. P. Romîne

In cursul zilei de miercuri a avut loc sesiunea ştiinţifică a Academiei R. P. Romîne consacrată celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui Vladimir Ilici Lenin.

Cuvîntul de deschidere a sesiunii a fost rostit de acad. Atanase Joja, care a arătat că întreaga ţară sărbătoreşte în aceste zile, într-un avînt impresionant, împlinirea a 90 de ani de la naşterea marelui Lenin, învăţătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, făuritorul glorioşului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, creatorul primului stat socialist.

In şedinţa de dimineaţă au fost prezentate comunicările: „Insemnătatea istorico-mondială a învăţăturii leniniste" de acad. Atanase Joja; „Invăţătura leninistă despre construirea economiei socialiste" de acad. V. Malinschi; „Actualitatea teoriei leniniste a revoluţiei şi a statului" de acad. C. I. Gulian; „Insemnătatea filozofiei leniniste pentru dezvoltarea ştiinţelor naturii în epoca contemporană" de acad. Şt. Milcu.

In şedinţa de după-amiază au fost prezentate în continuare comunicările: „V. I. Lenin despre principiile de bază ale istoriografiei marxiste" de acad. A. Oţetea şi „Leninismul şi problemele dezvoltării literaturii şi artei" de acad. M. Beniuc.

Comunicările au fost audiate cu viu interes de asistenţă. (Agerpres)

CĂRŢI NOI

Cu prilejul celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, în editurile bucureştene au apărut noi lucrări consacrate vieţii şi operei sale. Prin intermediul acestor noi lucrări, oamenii muncii din ţara noastră vor putea cunoaşte şi mai bine figura luminoasă a marelui Lenin, viaţa sa dăruită în întregime binelui omenirii.

In Editura Politică a apărut cartea „Amintiri despre Lenin" de N. K. Krupskaia, în care tovarăşa de viaţă şi de luptă a lui Lenin povesteşte simplu şi emoţionant momente din viaţa şi activitatea marelui învăţător şi conducător al oamenilor muncii, despre lupta închinată de el înfăptuirii celor mai înalte idealuri ale umanităţii — comunismul şi pacea.

In paginile cărţii „Studentul Ulianov" de B. Volin apărută în Editura Tineretului, se desprind stăruinţa şi pasiunea cu care Vladimir Ilici Lenin a învăţat în anii liceului ca şi în perioada studenţiei la Universitatea din Kazan, marele interes arătat de el în această perioadă pentru cunoaşterea şi răspîndirea ideilor socialismului ştiinţific.

(Agerpres)

Deschiderea expoziţiei lucrărilor lui V. I. Lenin

Miercuri la amiază a avut loc la librăria „Cartea Rusă" din Calea Victoriei, deschiderea festivă a expoziţiei lucrărilor lui V. I. Lenin, organizată cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la naşterea sa.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de scriitorul Aurel Mihale, director general al editurilor, secretar al Uniunii scriitorilor din R.P. Romînă. Vorbitorul a relevat atenţia deosebită acordată de partidul nostru răspîndirii învăţăturii leniniste în rîndurile maselor muncitoare. De la modestele cărţi apărute în tiparniţele ilegalităţii şi pînă la seria celor 38 de volume din „Opere" a căror editare s-a terminat anul trecut, acţiunea de editare a lucrărilor lui Lenin s-a desfăşurat de-a lungul unui drum lung şi glorios, drumul de luptă al partidului nostru.

Asistenţa a vizitat apoi expoziţia. Cîteva panouri cu fotografii aduc imagini din viaţa şi activitatea lui V. I. Lenin. Alte panouri exprimă prin graiul cifrelor larga răspîndire a lucrărilor lui Lenin în ţara noastră, unde între 1944 şi 31 martie 1960 s-au tipărit în limba romînă 112 titluri într-un tiraj total de 5.436.000 exemplare. Pe un panou sînt reproduse coperţile unor lucrări scrise de Lenin apărute în Editura Partidului Comunist din Romînia, în anii grei ai ilegalităţii partidului. In standuri sînt expuse lucrări ale lui Lenin în limba rusă şi în limba romînă, printre care primul volum, editat în cinstea acestei aniversări, din seria de „Opere complete" în 55 de volume, precum şi lucrări literare în care apare figura marelui conducător al proletariatului mondial. (Agerpres)

Delegaţie de ţărani la Lenin — Pictură de Z. A. SEROV

Oameni în mers pe drumul lui Lenin

(Urmare din pag. 1-a)

cît de spornică e munca atunci cînd nu te zbaţi singur" Mai tîrziu, tot împreună, colectiviştii şi cei cu gospodărie individuală au muncit la radioficarea comunei şi la zidirea şcolii de şapte ani. Că munca laolaltă, a fost convingătoare stă mărturie faptul că oamenii au început să se înscrie cu sutele în unităţile agricole cooperatiste.

★

Deunăzi am umblat prin comună cu preşedintele gospodăriei colective. Pînă la înălţimea streşinelor comuna e albă. Văruiţi proaspăt sînt pereţii caselor, iar pomii-s în floare. Către marginile comunei albul se suprapune roşului caselor încă neterminate. Preşedintele, căruia îi plăcea să se laude cu cinematograful, cu cele 10—15 televizoare cîte sînt în comună, cu întovărăşirile agricole şi mai cu seamă cu gospodăria colectivă, m-a asigurat că n-o să găsesc casă fără lumină electrică şi fără difuzor. Intrăm împreună în casa lui Tudor Lupu. Tudor e ţigan. A avut cinci fete şi nici petec de pămînt. Acum Tudor e colectivist şi-şi face casă. Dar ce casă! Din cărămidă arsă, cu trei camere mari. Tudor s-a mutat de cîteva zile în casa cea nouă. Casa e deja mobilată.

— Şifonierul mă costă cinci mii, ne spune Tudor, iar patul studio şase mii, fără cîteva sute.

Patul are într-una din tăblii o vitrină miniaturală. E făcut pe comandă.

— Ce ziceţi, trăieşte bine Tudor Lupu?

— Aşa casă zic şi eu! Cine intră în casa ta intră sigur şi-n gospodărie — răspunde preşedintele.

★

In Bolintinul din Deal sînt mai multe localuri de şcoală. Vizitîndu-le mi-am amintit de apelul unui comitet constituit pentru construirea unei şcoli la Ipoteşti. Iată cîteva rînduri din acest apel publicat în 1936. „Imprejurări vitrege au făcut ca tocmai în satul de naştere al celui mai mare geniu dat de neamul romînesc — Mihail Eminescu — să nu fie zidit local propriu de şcoală, iar copiii şi învăţătorii acestui sat îşi strică sănătatea îngrămădiţi în case sărăcăcioase ale sătenilor". In 1936 la Ipoteşti nu era şcoală. In 1960 la Bolintinul din Deal, aşezare care nu-i prin nimic vestită, sînt patru şcoli. Una, înfiinţată în mijlocul unui parc, într-un fost conac boieresc, e şcoală-preventoriu. Aci sînt aduşi din satele regiunii copiii ai căror părinţi au suferit de T.B.C. Permanent sub supravegherea medicilor, bine hrăniţi şi îmbrăcaţi, copiii cresc viguroşi. Copilăria lor e mereu ca o zi senină de primăvară.

★

Cine merge în Bolintinul din Deal, e musai să-i cunoască pe tovarăşul Mihai Ilie secretarul comitetului comunal de partid, pe deputatul Pricop Ştefan şi pe încă vreo 5—6 comunişti. Datorită în primul rînd lor, comuna e în veşnică mişcare. Ei i-au convins pe colectivişti să ia hotărîrea de a mai cumpăra în acest an 50 de vaci ca să ajungă la peste 20 de vaci proprietate obştească la suta de ha. Tot ei i-au determinat să cumpere incubatoare şi să înfiinţeze fermă de păsări. Pe Mihai şi Pricop i-am găsit la grajdurile în construcţie ale gospodăriei bucurîndu-se că treburile merg bine şi vor avea un complex zootehnic cum o să fie puţine în împrejurimi. Peste o oră i-am întîlnit pe tarlaua unei întovărăşiri. Verificau cum se ţine evidenţa muncii.

Inţelegi din vorbele lor că satele comunei se află în plină transformare, oamenii în plin mers. Neabătut în mers pe drumul lui Lenin, drumul socialismului. „Lampa lui Ilici" le luminează casele, învăţătura lui Lenin, întreaga viaţă, viitorul.

MARCEL CALIANU

CHEMARE

la întrecere socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Către muncitorii, tehnicienii şi inginerii din gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare

(Urmare din pag. 1-a)

51 lei/tona la 30 lei, la lînă de la 18,56 lei/kg la 16,96 lei.

— Obţinerea peste plan a unui beneficiu de 4.045.000 lei

G. A. S. Variaş, regiunea Timişoara

— Depăşirea producţiei planificate pe hectar la grîu cu 400 kg, la porumb boabe cu 200 kg, la porumb siloz cu 12.000 kg. Recoltele ce le vom obţine în medie la ha vor fi următoarele: 4.000 kg grîu, 4.200 kg porumb boabe, 45.000 kg porumb siloz.

— Livrarea peste plan a 240 tone grîu, 170 tone porumb boabe, 50 tone carne de porc în greutate vie şi 400 capete grăsuni.

— Reducerea preţului de cost, astfel: la grîu de la 410 lei/tona planificat la 405 lei, la carne de porc de la 7.000 lei/tona la 6.300 lei.

— Obţinerea peste plan a unui beneficiu de 1.296.000 lei.

G. A. S. Dragalina, regiunea Bucureşti

— Livrarea peste plan a 4.500 tone grîu, 675 tone porumb boabe, 50 tone floarea-soarelui, 6.300 hl lapte de vacă, 50 tone carne în greutate vie.

— Reducerea preţului de cost, astfel: la grîu de la 498 lei/tona planificat la 400 lei, la porumb boabe de la 402 lei/tona la 370 lei, la porumb siloz de la 56,56 lei/tona la 40 lei, la lapte de vacă de la 1,24 lei/litrul la 0,95 lei.

— Obţinerea peste plan a unui beneficiu de 8.400.000 lei.

S. M. T. Chirnogeni, regiunea Constanţa

— Depăşirea planului anual de lucrări cu 13.900 hectare arătură normală.

— Realizarea a 657 hectare arătură normală pe tractor convenţional, faţă de 571 ha arătură normală planificat.

— Reducerea preţului de cost al hectarului de arătură normală cu 5,7 la sută faţă de plan.

— Realizarea unei economii la cheltuielile de producţie de 380.000 lei.

— Vom executa în gospodăriile colective deservite de noi lucrări de bună calitate şi în timpul optim, pentru ca acestea să obţină producţiile ce şi le-au prevăzut la hectar în planurile de producţie (în medie pe toate G.A.C.: 1.870 kg grîu, 2.740 kg porumb boabe, 1.500 kg floarea-soarelui).

S. M. T. Bîrca, regiunea Craiova

— Depăşirea planului anual de lucrări cu 8.350 hectare arătură normală.

— Realizarea a 560 hectare arătură normală pe tractor convenţional faţă de 506 ha arătură normală planificat.

— Reducerea preţului de cost al hectarului de arătură normală cu 9 la sută faţă de plan.

— Realizarea unei economii la cheltuielile de producţie de 550.000 lei.

— Vom efectua lucrări de bună calitate şi în termenele optime, astfel încît pe terenurile gospodăriilor colective deservite de staţiunea noastră să se obţină recoltele prevăzute la hectar în planurile lor (în medie pe toate G.A.C.: 2.100 kg grîu, 4.000 kg porumb boabe, 25.000 kg sfecla de zahăr, 1.700 kg floarea-soarelui).

★

Prin munca noastră de zi cu zi pentru sporirea şi ieftinirea producţiei agricole, noi vom contribui la îmbunătăţirea continuă a aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe cu produse agroalimentare şi a industriei cu materii prime, la creşterea bunăstării poporului muncitor şi construirea socialismului în patria noastră.

Colectiviştii din Vaida vînd statului mari cantităţi de produse

Contractarea cerealelor a devenit în ultimii ani, pentru colectiviştii din Vaida, regiunea Oradea, principala cale prin care îşi valorifică producţia-marfă. In anul trecut, bunăoară, ei au contractat şi vîndut statului cantităţi de grîu şi porumb cu sută la sută şi respectiv cu aproape trei sute la sută, mai mari decît în 1957.

Vînzînd statului cantităţi mari de produse agricole-vegetale şi animale, gospodăria colectivă a realizat însemnate venituri băneşti. Din predarea produselor vegetale contractate în 1959, de pildă, a încasat peste 520.000 lei, iar din vînzarea produselor animaliere 289.503 lei, ceea ce înseamnă peste 80 la sută din totalul venitului bănesc realizat de gospodărie.

Obţinînd mari venituri băneşti de pe urma vînzării produselor, gospodăria a putut dezvolta sectorul zootehnic, a ridicat construcţii şi a repartizat cîte 9 lei la ziua-muncă.

Chibzuind gospodăreşte, colectiviştii din Vaida au încheiat în acest an contracte pentru a vinde statului cantităţi şi mai mari de produse agricole-vegetale şi animale. De exemplu, ei vor vinde 85.750 kg grîu adică cîte 350 kg de fiecare ha cultivat cu grîu, 72.000 kg porumb (500 kg de fiecare ha însămînţat cu porumb) 3 vagoane de orz şi 2 vagoane de floarea-soarelui.

Totodată ei au mai contractat recolta de sfeclă de zahăr ce o vor obţine de pe cele 60 de ha însămînţate şi peste 200.000 kg. de diferite legume şi zarzavaturi.

Cantităţi cu mult mai mari de produse animaliere vor vinde anul acesta, colectiviştii din Vaida. Ei au contractat vînzarea a 70.000 litri lapte de vacă, 2.000 kg lînă, 10.000 kg carne de porc şi 9.000 kg carne de vită.

Din produsele ce le va vinde statului în acest an, gospodăria va încasa 1.131.320 lei de la produsele vegetale şi 553.800 lei de la cele animale, adică 1.685.120 lei din cei 2.000.000 lei cît au prevăzut a fi venitul bănesc al gospodăriei.

Pentru a ne da seama de sporirea cantităţilor de produse contractate în acest an cu statul, este suficient să arătăm că în anul trecut gospodăria a încasat de pe urma valorificării produselor agricole-vegetale şi animale, prin comerţul de stat, numai 810.390 lei, ceea ce înseamnă abia jumătate din ceea ce va realiza în acest an.

Din sumele încasate din vînzarea produselor vegetale şi animale, gospodăria din Vaida va cumpăra peste 30 de vaci de lapte, peste 100 de oi, va ridica noi construcţii şi va repartiza la ziua-muncă cîte 16,27 lei.

In felul acesta, colectiviştii împletesc interesele lor cu cele ale statului, contribuind astfel la o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse de origină animală şi vegetală şi a industriei cu materii prime.

Fruntaşul

La sectorul taurin al gospodăriei agricole de stat Urleasca, regiunea Galaţi, sînt mulţi mulgători care îngrijesc cu tragere de inimă vacile pe care le au în primire. Datorită acestui fapt, producţia de lapte pe cap de vacă furajată creşte de la o lună la alta. Printre mulgătorii fruntaşi se numără şi Ion Toma.

— Dacă vreţi să-l cunoaşteţi şi să staţi de vorbă cu mulgătorul Ion Toma, putem merge la ferma de vaci, mă invită preşedintele comitetului sindical.

Am primit bucuros invitaţia preşedintelui şi după scurt timp iată-mă la punctul zootehnic al gospodăriei.

— In acest grajd lucrează Ion Toma. Dar uite-l colo, pe linia grajdului, îmi spuse Emil Simion, şeful brigăzii a II-a zootehnice.

Ne-am îndreptat înspre cel căutat. I-am spus care ne este păsul.

— Rog să mai aşteptaţi cîteva minute pînă le mai dau vacilor cîteva coşuri cu porumb siloz ne-a spus el.

Am aşteptat însă cam mult. Mulgătorul Ion Toma nu s-a dezlipit de lîngă „Surele lui de stepă" pînă nu le-a dat tainul de siloz. A urmat apoi o nouă ţesălare, schimbarea aşternutului, alăptarea viţeilor, şi abia tîrziu, a găsit un scurt răgaz pentru a sta de vorbă cu noi. In acest timp însă, prea multe despre munca lui n-am putut afla de la el. Modest cum e, mulgătorul Ion Toma arătă spre brigadier.

— Să vă spună tovarăşul Simion, că dînsul care-i toată ziua în mijlocul nostru ştie cum munceşte fiecare dintre noi.

Şi brigadierul ne-a spus:

— Aşa-i Toma. In astfel de ocazii e cam greu să scoţi de la el cîteva vorbe. In muncă însă e de neîntrecut. Cît priveşte munca lui, ce-aş putea spune mai mult decît că de vreo 6 ani de cînd lucrează în gospodăria noastră ca mulgător se menţine tot timpul printre fruntaşi. Anul trecut, de pildă, a reuşit să obţină în medie, de la fiecare vacă furajată, cîte 3.400 litri de lapte în loc de 2.800 cît avea ca plan. Apoi, în toţi cei 6 ani nu s-a întîmplat să moară vreun viţel fătat de vacile pe care el le are în primire. Unele vaci din grupa lui au fătat şi cîte 2 viţei.

Rezultatele bune obţinute pînă acum de Ion Toma ca mulgător, se datoresc atenţiei deosebite pe care el o dă atît îngrijirii cît şi hrănirii vacilor. El aplică astfel cu mult spirit de răspundere regulile zooveterinare în creşterea animalelor. Orele stabilite pentru îngrijirea, hrănirea şi plimbarea cît şi mulsul vacilor, sînt totdeauna respectate.

— Dar din experienţa tehnicii mulsului pe care o aplică Ion Toma puteţi să ne spuneţi ceva? I-am întrebat pe brigadierul Simion.

— In gospodăria noastră mulsul vacilor se face de 3 ori pe zi. Şi în această direcţie Toma poate fi dat ca exemplu. Astfel, mai înainte de a începe mulsul, spală bine ugerul vacii cu apă călduţă, îl usucă cu un şervet curat, îi face masajul, apoi se spală şi el pe mîini cu apă şi săpun şi după aceste operaţii trece la treabă. Mulsul îl face cu mîna plină, în mod energic, repede şi complet, scoţînd la fiecare mulsoare tot laptele din uger. Mulsul se face într-un timp de circa 5—6 minute. Trebuie ştiut că mulsul încet oboseşte mulgătorul, datorită faptului că în acest caz vaca sloboade mai greu laptele. Un lucru bun care se vădeşte la mulgătorul Ion Toma, este, că el ţine seama de felul cum se comportă fiecare vacă la muls.

De altfel, rezultatele obţinute în primele luni ale acestui an, cînd de la majoritatea vacilor a muls între 14—15 litri de lapte pe zi, iar de la unele peste 20 de litri, sînt dovezi că mulgătorul Ion Toma va îndeplini şi depăşi şi în 1960 angajamentul luat la producţia de lapte.

— Şi cît lapte s-a angajat să obţină în acest an de la fiecare vacă?

— Intre 3.800—4.000 de litri, mi-a răspuns brigadierul. Pentru realizarea acestui angajament noi îi urăm succes.

GH. BACIU

Muncă sindicală rodnică

In aceste zile, la gospodăria agricolă de stat Coteşti, regiunea Galaţi, muncitorii, tehnicienii şi inginerii zoresc să termine muncile de primăvară pe ogoare, în livezi şi în vii. Vrednicii mecanizatori ai gospodăriei au terminat de însămînţat încă de acum două săptămîni borceagul pe 168 de hectare, ovăzul pe 20 ha., au executat cultivaţia pe 120 hectare arate din toamna trecută pe care s-a însămînţat deja porumbul etc.

In viile care ocupă aci peste 1.200 de hectare muncitorii au făcut dezgropatul şi tăiatul, iar pe mai bine de 950 ha şi cercuitul viţelor. In scopul obţinerii, în acest an, a unei recolte bogate de struguri, o parte din viticultori au administrat în vii importante cantităţi de îngrăşăminte, între care 1.600 tone gunoi de grajd pe 90 ha şi 60 de tone de superfosfat pe o suprafaţă de 300 hectare.

Sub conducerea tov. ingineri Morteanu şi Bocăneală, în primăvara aceasta se completează şi 120.000 de goluri în viile bătrîne. Această problemă este de altfel atacată aci cu toată energia, tinzîndu-se ca în 6-8 ani să nu mai existe la G.A.S. Coteşti nici un gol în vii, iar în plus acestea să fie replantate în procent de cel puţin 40 la sută.

Succesele dobîndite pînă în prezent în campania de primăvară de către colectivul de muncă al gospodăriei de stat Coteşti se datoresc în bună măsură faptului că, urmînd îndrumările organizaţiei de partid, comitetul sindicatului a intensificat şi a extins mult întrecerea socialistă între muncitori şi brigăzi.

In această privinţă, merită să fie subliniat că după fiecare decadă, analizîndu-se rezultatele obţinute de către mecanizatori, comitetul sindicatului a decernat cu regularitate steguleţul roşu de tractorist fruntaş celui care a realizat un volum mai mare de lucrări. Pînă în prezent acest steguleţ a revenit cînd tov. Cismaru Leonida, cînd tov. Dima C-tin.

Cu frumoase succese s-a desfăşurat şi continuă să se desfăşoare întrecerea socialistă şi între grupele sindicale din cadrul brigăzilor viticole de la secţiile Coteşti, Budeşti, Ponoarele etc. In cadrul acestor grupe sindicale, cu sprijinul maiştrilor de cultură membri de partid cum sînt tov. Tigănuş Vasile, Şoineanu Ion, Dinică Gh. şi alţii au fost organizate cu regularitate, după fiecare decadă, consfătuiri de producţie. In cadrul acestor consfătuiri, s-au analizat temeinic rezultatele muncii, luîndu-se măsurile tehnico-organizatorice necesare ce se impuneau, în scopul înlăturării deficienţelor în ce priveşte aprovizionarea cu unele materiale şi unelte. Tot cu acest prilej, au fost popularizaţi fruntaşii în producţie, arătîndu-se modul cum aceştia îşi organizează munca şi metodele folosite. De altfel, prin grija comitetului sindicatului, fruntaşii gospodăriei la muncile de primăvară sînt popularizaţi şi prin foaia volantă ce se editează decadal şi care este trimisă la toate brigăzile ca şi prin gazetele de perete de la secţii.

Merită a fi subliniat că la consfătuirile de producţie ale grupelor sindicale iau parte cu regularitate cîte un membru al consiliului gospodăriei — şi îndeosebi tov. ing. Anton, directorul G.A.S.-ului Coteşti, — ca şi cîte un membru al comitetului sindicatului.

Este sigur că muncindu-se astfel, angajamentele colectivului de muncă de a termina pînă la 1 Mai toate lucrările de primăvară pe ogoare, în vii şi livezi şi de a se realiza economii în valoare de 150.000 lei, vor fi nu numai îndeplinite dar şi depăşite.

T. PLAMADEALA
organizator de partid
al gospodăriei de stat Coteşti,
regiunea Galaţi

Construcţii bune şi ieftine

Cu materiale locale şi muncă voluntară

Filă după filă carnetul se umple de notiţe despre istoricul gospodăriei colective din Odaia-Manolache, raionul Galaţi. Vizitasem terenurile gospodăriei, sediul, locuinţele noi de zid, acoperite cu ţiglă ori tablă, ale colectiviştilor de aici. Nu fusesem încă la sectorul zootehnic, acolo unde de fapt se află cele mai multe construcţii ale gospodăriei din Odaia Manolache. Tocmai mă gîndeam să-i spun preşedintelui dorinţa mea, cînd acesta îmi zise:

— Ar fi bine să ne vizitaţi şi sectorul zootehnic.

Cîteva minute mai tîrziu ne îndreptam către construcţiile gospodăriei colective. Satul a rămas, undeva în vale, la vreo 4 km. De sus de pe platou poţi cuprinde cu privirea toate construcţiile.

— Acelea sînt grajdurile, îmi explică preşedintele. Alături se văd cele noi, la dreapta maternitatea, şi mai încolo magaziile de cereale.

In ceasurile dimineţii cînd am vizitat sectorul zootehnic îngrijitorii de animale se aflau la datorie. Unii mulgeau vacile, alţii mînau turma de oi la păşune.

La sediul colectivei îmi notasem, că în acest an gospodăria colectivă va realiza din sectorul zootehnic însemnate venituri. De la vaci 200.000 lei, de la porci 162.000 lei, de la oi 125.000 lei. Efectivele de animale vor ajunge la 478 taurine din care 150 vaci de lapte, turma de oi va număra 1.282 capete. Gospodăria va mai avea 40 scroafe şi 5.000 păsări. Mai aflasem că pentru asigurarea bazei furajere, colectiviştii însămînţează în această primăvară 100 ha cu porumb pentru siloz şi luptă să obţină o producţie medie de peste 35.000 kg la hectar. De asemenea, ei au şi 50 ha de secară şi 100 ha cu alte culturi furajere şi vor însiloza şi coletele de sfeclă de zahăr şi alte reziduri agricole.

Văzînd construcţiile mi-am dat seama că gospodăria colectivă din Odaia-Manolache stă destul de bine cu adăposturile pentru animale.

In ultimii 2 ani colectiviştii au construit 5 grajduri a cîte 50 capete, o maternitate de scroafe cu o capacitate de 40 capete, un coteţ de păsări, o cameră-incubator, şi altele. Pentru aceste construcţii ei au folosit materiale din resurse locale ca: lemnul de salcîm, stuful, paiele etc., realizînd însemnate economii. De exemplu, la construcţia unui grajd s-au consumat materiale în valoare de 17.000 lei. Valoarea zilelor-muncă efectuate de brigada de construcţii s-a ridicat la 20.000 lei. Astfel, la un singur grajd s-au economisit peste 60.000 lei. Alte construcţii necesare dezvoltării sectorului zootehnic au costat şi mai puţin. De exemplu, maternitatea de scroafe s-a înălţat cu numai 7.500 lei iar coteţul de păsări cu 4.710 lei.

Trebuie menţionat în mod deosebit că la aceste succese a contribuit în mare parte tineretul din gospodărie. Mii de ore de muncă voluntară au efectuat tinerii colectivişti pentru ridicarea celor 15 construcţii pe care le-am vizitat. Care sînt aceştia? Costică Orac, Dumitru Vlad şi Costică I Anton (şefi de atelaje) Vasile Hîncu, Gh. Oancea, Vasile Anghel (îngrijitori de animale), Ilinca Patache (de la incubator) şi alţii.

Pilda tinerilor colectivişti din Odaia-Manolache, trebuie urmată de toţi tinerii din gospodăriile colective.

DANA CIGUSIEVICI

Una din ramurile de producţie pe care colectiviştii din Pădureni, raionul Panciu, au dezvoltat-o simţitor în ultimul timp este şi apicultura. In prezent gospodăria are 76 de stupi. Privim în fotografie pe stuparul Mocanu I. Ion făcînd controlul de primăvară al stupilor.

Foto: C. DUMITRU

CIFRE şi fapte

● Membrii gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Săcădate, raionul Sibiu, au cumpărat anul acesta 1.000 de oi, mărind astfel efectivul de ovine la 3.335 capete.

● Zilele acestea la gospodăria colectivă din Lenauheim s-au împărţit primele avansuri băneşti, cîte 8 lei la fiecare zi-muncă.

● Colectiviştii din satul Dorobanţu, raionul Medgidia, au plantat 5 ha cu vie nobilă. Materialul săditor a fost procurat cu fonduri proprii.

● Intr-o adunare generală membrii întovărăşirii „Octombrie Roşu" regiunea Bucureşti, au hotărît să dezvolte sectorul zootehnic. Acum cîteva zile au fost cumpărate din fondul de bază primele 220 de oi.

● In cadrul adunării generale, întovărăşiţii din satul Cehei, raionul Şimleu, au hotărît ca pentru mărirea fondului de bază fiecare familie să contribuie cu cîte 50 de lei de fiecare hectar adus în întovărăşire. In prezent, întovărăşirea dispune de un fond de bază de 25.000 lei.

O NOUĂ GOSPODĂRIE COLECTIVĂ

De curînd în satul Emil Racoviţă din comuna Dăneşti, raionul Vaslui, a luat fiinţă o gospodărie agricolă colectivă căreia noii colectivişti i-au dat numele de „Al III-lea Congres al P.M.R.". In această gospodărie a intrat un număr de 162 familii cu aproape 400 ha teren agricol, unelte şi vite de muncă.

Ca preşedinte a fost ales tov. Neculai Popa, un vrednic ţăran muncitor din sat. Aceasta este cea de a 66-a gospodărie colectivă din raionul Vaslui.

V. VASILIU
corespondent

Lucrărilor agricole — toată atenţia!

Au terminat însămînţatul porumbului

Folosind din plin timpul prielnic şi forţele de lucru membrii G.A.C. „30 Decembrie" din comuna Cerăt, raionul Segarcea, au reuşit să termine în numai cîteva zile însămînţatul porumbului pe suprafaţa de 241 ha, din care 20 ha destinate porumbului pentru siloz. La aceste munci s-au evidenţiat îndeosebi tractoriştii Ilie Ştefan şi Roşu Ştefan de la S.M.T. Bîrca. Insămînţatul porumbului a mai fost terminat şi la întovărăşirile agricole „Spic de grîu", „Al doilea Congres al P.M.R.", „23 August", „Drumul Belşugului" şi altele.

F. MITICA
corespondent

Muncesc cu spor

Numai în două zile membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, îndrumaţi de organizaţia de partid şi ajutaţi de tractoriştii de la S.M.T. Făcăeni, au reuşit să însămînţeze cu porumb pentru siloz întreaga suprafaţă planificată de 120 hectare.

Colectiviştii sînt hotărîţi să aplice la timp toate lucrările de întreţinere recomandate, pentru a obţine producţia planificată de 35—40 tone porumb pentru siloz la hectar.

Acum colectiviştii lucrează cu toate forţele la însămînţarea celor 840 hectare cu porumb pentru boabe. S-au evidenţiat la însămînţări colectiviştii Ene Ion, Stan Tănase, Lungu Anghelache şi tractoriştii Bratu Nicolae, Dinu Radu, Stan Gheorghe, Constande Constantin şi alţii.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Din zori şi pînă-n seară

In prezent, pe ogoarele raioanelor Negru Vodă, Feteşti, Băneasa, Medgidia şi altele se desfăşoară o adevărată bătălie pentru executarea la timp şi în condiţii agrotehnice cît mai bune a semănatului porumbului.

La gospodăria colectivă din Săcele, raionul Istria bunăoară, mecanizatorii din brigada condusă de tov. Umbreş Gh. membru de partid, realizează zilnic la semănatul porumbului 22—25 ha. Tractorişti ca Stoiciu Ion, Niţă N., Bălan, Lameş Ion şi alţii lucrează zilnic de dimineaţă de cum se luminează pînă pe înserat pentru a putea termina la vreme semănatul.

Alături de ei muncesc cu multă tragere de inimă mînuitorii de agregate Stuparu P., D. Prică, Oprea N. Oprea, Banate Mina şi alţii. In circa 3 zile au fost semănate peste 300 de ha cu porumb pentru boabe şi siloz.

Nici mecanizatorii care lucrează pe ogoarele G.A.C. Nuntaş, vecină cu G.A.C. Săcele nu se lasă mai prejos. Brigada de tractoare a tov. Zăgoina G. este în întrecere socialistă cu cea condusă de Pluteanu Aurel.

Bine muncesc şi mecanizatorii de la G.A.S. Săcele, care pînă acum cîteva zile au semănat peste 550 de ha cu porumb. S-au evidenţiat brigăzile de mecanizare completă conduse de tov. Damian Sabin şi Bistea Vasile.

I. PERŞINARU
corespondent

De ce numai 6 la sută?

Timpul favorabil din ultima vreme a fost folosit cu pricepere şi de o bună parte a unităţilor agricole cooperatiste din raionul Drăgăneşti-Vlaşca, regiunea Bucureşti, care au executat un însemnat volum de lucrări în cîmp. Pînă la 20 aprilie, bunăoară, în raion se efectuaseră lucrări de întreţinere pe aproape toate suprafeţele de ogoare şi semănături de toamnă, se încorporaseră în sol importante cantităţi de îngrăşăminte naturale, iar unele gospodării colective şi întovărăşiri agricole reuşiseră să însămînţeze în cea mai mare parte culturile din epoca I-a şi a II-a. Gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din Leica Veche, de pildă, semănase pînă la 20 aprilie, 15 ha cu ovăz, 10 ha cu floarea-soarelui, 15 ha cu lucernă şi 50 ha cu porumb pentru boabe şi siloz, urmînd, aşa după cum spunea tov. Banu Florea, preşedintele gospodăriei, ca într-o zi-două să termine însămînţatul porumbului. Tot astfel gospodăria colectivă din Botoroaga şi întovărăşirile agricole din Bălăria, însămînţaseră pînă zilele trecute însemnate suprafeţe cu floarea-soarelui, porumb etc.

Din păcate însă, numărul unităţilor agricole cooperatiste avansate cu executarea însămînţărilor, este destul de redus în raionul Drăgăneşti-Vlaşca. Serioase rămîneri în urmă se vădesc îndeosebi la însămînţatul porumbului, lucrare care, pînă acum a fost realizată în procent de numai... circa 6 la sută. Faptul că în raion există gospodării colective şi întovărăşiri care sînt pe terminate cu semănatul acestei plante, dovedeşte fără putinţă de tăgadă că există condiţii bune pentru executarea acestei lucrări. Dar, se vede treaba că mulţi dintre întovărăşiţi şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Drăgăneşti-Vlaşca, nu au părăsit încă vechiul obicei, deprins din bătrîni, de a însămînţa porumbul tîrziu („cînd înfloreşte porumbarul"). Ne surprinde însă că tehnicienii agronomi de la raion, se complac şi ei în această situaţie fără a lua măsuri să impulsioneze semănatul porumbului. Ce pot spune de pildă tov. Burcea Melania şi Abăluţă Victor, tehnicienii agronomi la Toporu şi Tomuleşti, despre faptul că nici pînă azi în comunele lor nu s-a trecut la începutul semănatului porumbului, ori tov. Nicolescu Dumitru, tehnician agronom în comuna Belu, unde din 2.500 de ha ce trebuie însămînţate cu porumb au fost semănate doar 4 ha? Aceasta denotă, desigur, nepăsare şi o serioasă lipsă de răspundere din partea lor.

Nu încape îndoială că în raionul Drăgăneşti-Vlaşca există suficiente posibilităţi ca însămînţarea celor peste 22.000 de ha cu porumb să fie terminată cît mai grabnic. Cu mijloacele existente în raion s-ar putea semăna aproximativ 3.500 de ha pe zi. Ploaia căzută cu două zile în urmă creează de asemenea condiţii favorabile pentru însămînţat. Pentru urgentarea semănatului se cere însă o mai bună mobilizare şi îndrumare a ţăranilor muncitori de către organele agricole raionale şi mai cu seamă de sfaturile populare comunale şi tehnicienii agricoli, de a se folosi din plin fiecare zi, fiecare ceas prielnic de lucru.

V. POMPILIU

Viteza de lucru zilnică trebuie realizată

In cele 38 de comune ale raionului Tg. Mureş, ritmul muncilor agricole a fost intensificat în ultimele zile. In comuna Sîntana de Mureş, unde sînt trei gospodării colective, au fost însămînţate pînă de curînd peste 500 de ha., din cele 840 planificate. Aci, planul de transport al gunoiului de grajd a fost îndeplinit şi depăşit. Merită să fie subliniat faptul că colectiviştii din Sîntana au executat cu atelaje un important volum de arături pe pante, pregătind din vreme terenurile pentru însămînţările din epoca a II-a.

La gospodăria colectivă din Nasna, l-am găsit pe mecanizatorii de la S.M.T. Tg. Mureş pregătind ultimele hectare ce vor fi însămînţate cu porumb boabe. Colectiviştii de aci terminaseră de însămînţat cartofii, floarea-soarelui şi sfecla de zahăr încă de-acum o săptămînă.

Bune rezultate s-au obţinut şi în comuna Hodosa. Cele trei întovărăşiri de aci au terminat arăturile şi au însămînţat peste 600 de ha. din cele 1.290 ha. prevăzute.

In general însă, în acest raion însămînţările îndeosebi sînt mult întîrziate faţă de epoca la care ne aflăm. Cu cele 64 de tractoare ale S.M.T.-ului Tg. Mureş şi cu numărul mare de atelaje planificate s-ar putea realiza o viteză zilnică de lucru la însămînţări de cel puţin 1.200 de ha. Dar în ultima săptămînă nu s-au însămînţat decît 3.200 de ha. Un exemplu bun la însămînţat ar fi avut datoria să-l dea în primul rînd cele 3 gospodării agricole de stat: Sîngeorgiul de Mureş, Sîncrai şi Band. Dar nici în aceste unităţi nu s-a lucrat cu întreaga capacitate de lucru a tractoarelor şi atelajelor. La gospodăria agricolă de stat Sîngeorgiul de Mureş mai multe tractoare au stat cîteva zile la rînd, deoarece atelierul mecanic n-a intervenit la timp pentru înlăturarea unor defecţiuni provocate de neglijenţa mecanizatorilor. La fel, din cauză că unii mecanizatori ca Simion Carol şi Ratz Iosif de la gospodăria de stat Sîncrai n-au fost controlaţi în muncă, aceştia au tărăgănat lucrările (borceagul nu era semănat nici la 15 aprilie) ori au făcut însămînţări de proastă calitate, neîncheind la capete tarlalele respective.

Tov. ing. Paşca Viorel, şeful secţiei agricole a raionului, mi-a arătat că unele comitete executive ale sfaturilor populare, ca, de pildă, cele din comunele Oaia sau Păsăreni, nu au acordat pînă acum atenţia cuvenită însămîn-

Cîteva constatări în raionul Tîrgu-Mureş

ţărilor de primăvară (în comuna Oaia din 1.158 ha. abia s-au însămînţat 192, iar în comuna Păsăreni din 560 ha. abia 60). Nici unii tehnicieni agricoli — adăugăm noi — nu îndrumă cu simţ de răspundere muncile. Dacă, de exemplu, tehniciana Iakob Magda de la comuna Păsăreni i-ar fi mobilizat pe ţăranii muncitori să folosească din plin zilele bune de lucru, este sigur că şi aci s-ar fi putut însămînţa mai mult. De asemenea, dacă tehnicianul agronom Kerestezy Arpad de la comuna Oaia n-ar aştepta să fie mereu controlat el însuşi în muncă, fără îndoială că procentul realizat la însămînţări ar fi fost în prezent mai mare.

Este necesar ca în zilele ce urmează, inginerii şi tehnicienii agronomi de la raion şi comune să mobilizeze forţele de lucru existente spre a se termina grabnic însămînţatul sfeclei de zahăr şi al altor culturi, trecîndu-se imediat la însămînţatul porumbului. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în acest an, în raionul Tg. Mureş trebuie să fie semănate cu această preţioasă cultură nu mai puţin ca 17.000 de ha.

AL. RAICU

S. M. T.-urile în campanie

Numai lucrări de bună calitate

Printre primele 14 S.M.T.-uri din ţară care şi-au realizat planul pe întreaga campanie de primăvară încă din prima decadă a lunii lui florar se numără şi S.M.T.-ul Inoteşti din regiunea Ploeşti. Orcine îşi poate da seama că a realiza sarcinile de plan cu aproape 2 luni de zile înainte de termen nu este un lucru aşa uşor. Pentru aceasta trebuie ca munca să fie astfel organizată, încît să se desfăşoare cu precizie de ceasornic. Tocmai aşa stau lucrurile la S.M.T.-ul din Inoteşti, unitate pe care am vizitat-o de curînd.

Dispecerul staţiunii, tov. Victor Lungeanu, mi-a arătat pe scurt „planul de bătaie" stabilit de conducere înaintea începerii lucrărilor. Demn de reţinut mi s-a părut faptul că, spre deosebire de alţi ani, în primăvara aceasta planul de producţie a fost acoperit şi chiar depăşit prin contractările încheiate numai cu gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din raza de activitate, fără a se mai apela la sectorul individual. Astfel, faţă de 8.788 hantri cît prevede planul, contractările ating cifra de peste 9.000 de hantri.

— Cărui fapt se datoreşte aceasta? l-am întrebat pe tov. Lungeanu.

— Lucrărilor de calitate. Mecanizatorii noştri au învăţat să îmbine, cantitatea cu calitatea lucrului efectuat. Spre deosebire de trecut, cînd unii din ei, în goana după hantri, lăsau pe planul al doilea calitatea lucrărilor, în ultima vreme acest lucru nu se mai întîmplă. Ei şi-au dat seama că lucrările de calitate le-au creat posibilitatea executării unui mare volum de lucrări.

— Cum asta?

— Să luăm, de pildă, comuna Colceag cu satele componente Inoteşti şi Degeraţi, cea mai apropiată comună de sediul semeteului. Mecanizatorii din brigada a V-a condusă de Ion D. Petre, sub îndrumarea agronomului de sector Ursulescu Constantin, au făcut numai lucrări de calitate bună pe ogoarele întovărăşiţilor din comună. Ca efect imediat, întovărăşiţii au strîns rod bogat de pe urma lucrărilor mecanizate. Intovărăşirea „7 Noiembrie", de pildă, a obţinut cîte 1.900 kg grîu, 1.800 kg floarea-soarelui şi 3.400 kg porumb boabe în medie la hectar. Dacă timpul ar fi fost mai favorabil cu siguranţă că se dobîndeau rezultate şi mai de seamă. Dar şi aşa, recoltele întovărăşiţilor au întrecut pe acelea ale individualilor din comună cu 400—500 kg la ha. Urmarea a fost că spre întovărăşire s-au îndreptat tot mai mulţi ţărani muncitori. Azi satul Degeraţi este complet cooperativizat, procentul cooperativizării pe întreaga comună fiind în jur de 80 la sută. Faţă de anul trecut, cînd cele 8 întovărăşiri aveau doar 671 ha, în prezent cele 4 întovărăşiri (între timp ele s-au unificat) dispun de 1.688 ha teren arabil. Iată dar că mecanizatorii noştri au acum posibilitatea să lucreze din plin pe tarlale întinse şi fără haturi. Cît priveşte calitatea lucrului ce-l execută acum în primăvară, o puteţi verifica la faţa locului.

După amiază, însoţit de agronomul şef, tov. ing. Mihai Seceleanu, am vizitat cîteva brigăzi de tractoare la lucru. Peste tot am observat grija mecanizatorilor care atît la arat şi celelalte lucrări pregătitoare ale solului, cît şi la semănat, erau preocupaţi să nu lase greşuri, să lucreze cu maşinile bine reglate, să nu se înfunde tuburile, sămînţa să fie introdusă la aceeaşi adîncime

In munca lor mecanizatorii primesc sprijinul colectiviştilor sau întovărăşiţilor, mînuitori de maşini. Cu toţii sînt interesaţi să facă lucrări de calitate superioară. „Treabă bună au făcut tractoriştii Mihai Vizireanu şi Grigore Vasilache — spunea de curînd tov. ing. C. Motomancea, de la gospodăria colectivă „Unirea" din Mizil. Cu ajutorul lor, am terminat la vreme însămînţările din epoca I, iar acum dăm zor cu semănatul porumbului".

In acea după amiază însorită de aprilie, cuvinte de laudă privind calitatea lucrărilor făcute am mai auzit şi despre fruntaşul staţiunii Ciolan Constantin, care şi-a realizat planul în proporţie de 207 la sută, despre Nedelcu Vasile, Gheorghe Dănescu, Vasile Stelian şi Moise Bujor, ca şi de mulţi alţii.

I. LEŞEANU

La altoitul viţei de vie

De cîţiva ani, începutul primăverii aduce la Pucheni-Moşneni, raionul Ploeşti, zeci de muncitori calificaţi în arta altoitului. Ei vin tocmai din comuna Breaza, raionul Mizil, pentru o muncă din care rezultă materialul săditor viticol necesar atît pentru extinderea cît şi pentru refacerea patrimoniului nostru viticol.

Pe aceşti muncitori i-am văzut la lucru la combinatul viticol al gospodăriei de stat Puchenii Mari. In prima sală oamenii au pus la muiat, în bazine cu apă, pachete bine legate şi etichetate de portaltoi şi coarde altoi. In cea de-a doua, mare şi spaţioasă, peste 50 de altoitori stau la mese şi-şi desfăşoară preocupaţi activitatea.

Iată-l pe Ion Ghica ale cărui mîini îndemînatice te uimesc prin repeziciunea şi siguranţa cu care mînuiesc briceagul de altoit. El dă pe zi 1.900—2.000 de butaşi altoiţi de foarte bună calitate. Asta înseamnă două norme şi un cîştig de 90 de lei pe zi.

— Care este secretul acestui rezultat? l-am întrebat.

— Nu-i un secret de vreme ce-l cunosc toţi cei ce lucrează aci. Eu altoiesc de 7 ani şi l-am deprins bine, răspunde I. Ghica.

— Totuşi cum reuşeşti să faci atîta? Şi alţii altoiesc de atîţia ani şi chiar mai mult, dar nu pot altoi atît şi aşa de bine

— Nu-i mare lucru. Mai întîi am grijă ca briceagul să fie bine ascuţit. Apoi, sînt atent, să aleg altoiul de aceeaşi grosime cu portul. Pentru îmbinarea lor fac o singură tăietură la port-altoi şi cel mult două. la altoi. Asta-i tot secretul.

Altoitori de talia lui Ion Ghica sînt mai mulţi aci. Ene Constantin, C. Stoica, D. Preda, de pildă, altoiesc şi ei cîte 1.800—2.000 butaşi pe zi. Printre bunii altoitori mai pot fi număraţi şi Gicu Duca, Nicolae Udăţeanu, D. State şi alţii, care au aproape aceeaşi îndemînare şi siguranţă şi altoiesc zilnic în medie 1.500—1.700 de butaşi.

Procesul de altoit nu se opreşte aici. Butaşii gata altoiţi sînt duşi la masa de control unde maistrul practicant Florian Manole împreună cu alţi 4—5 oameni verifică atent şi cu mult simţ de răspundere calitatea altoitului. Ei ştiu că de acest control depinde în mare măsură obţinerea unui material săditor viticol de bună calitate şi în cantităţi mari.

După control butaşii altoiţi sînt trecuţi apoi la stratificat în lăzi cu rumeguş. La această muncă sînt repartizate muncitoare ca Elena Voicilă, Eugenia Joniţă, Elena Dinu şi Ioana Manole etc. care-şi fac munca cu multă conştiinciozitate. Ele aşează cu grijă butaşi în lăzi peste care presară praf de pucioasă pentru a-i feri de mucegai şi apoi rumeguş.

Odată umplute lăzile cu butaşi sînt duse în seră pentru forţatul viţelor. Forţatul se face după metoda elaborată de inginerul Baniţă de la staţiunea experimentală viticolă Drăgăşani.

In primele lăzi au şi început deacum să apară lăstarii. Curînd se va începe plantatul celor peste 1.280.000 butaşi altoiţi în şcoala de viţe.

Grija faţă de lucrările de altoit va da posibilitate pepinieriştilor din această gospodărie să obţină la toamnă o cantitate şi mai mare de viţe altoite decît în anul trecut şi de calitate şi mai bună.

V. CAZACU

Din greşelile anului trecut — învăţăminte preţioase pentru prezent

Cîteva măsuri actuale privind irigaţiile în G.A.S-uri

Una din măsurile agrotehnice care capătă o dezvoltare din ce în ce mai mare în gospodăriile agricole de stat este irigarea culturilor. **Suprafaţa totală amenajată în aceste unităţi este în prezent de circa 4 ori mai mare decît cea amenajată în întreaga ţară în cursul anului 1938.** Demn de subliniat este şi faptul că în ultima vreme, în afară de orez şi legume, au fost irigate în gospodăriile de stat suprafeţe din ce în ce mai mari cultivate cu porumb, grîu, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui şi alte plante obţinîndu-se rezultate deosebit de bune. Gospodăriile care au aplicat în anul trecut udările în mod corespunzător, au obţinut producţii care au întrecut cu mult pe cele realizate la culturile neirigate. G.A.S. Filiaşi-Craiova, bunăoară, a recoltat la porumbul irigat 4950 kg. boabe la ha., iar la neirigat, numai 1700 kg/ha. La G.A.S. Afumaţi — aceeaşi regiune, au fost recoltate de pe suprafaţa irigată 8160 kg. porumb boabe la ha. faţă de 3900 kg. la ha la neirigat. In unele locuri au fost înregistrate pe anumite parcele — producţii şi mai mari: 25.515 kg. porumb boabe la ha la G.A.S. Barboşi-Galaţi, 140.000 kg. porumb pentru siloz la ha la G.A.S. Dunărea, aceeaşi regiune, 105.000 kg. sfeclă de zahăr la ha la G.A.S. Periam-Timişoara etc.

Experienţa anului trecut ne arată totodată că irigarea aplicată raţional este nu numai o metodă sigură de mărire a producţiei, dar şi o cale importantă de rentabilizare a gospodăriilor respective. Iată un exemplu destul de grăitor. La G.A.S. Pietroiu, din regiunea Constanţa, de pe suprafaţa de 405 ha. cultivate cu porumb irigat, s-a obţinut o producţie medie de 3833 kg. boabe la ha. Beneficiul realizat la hectar s-a ridicat la 1841 lei. In acelaşi timp la cultura de porumb neirigată beneficiul realizat a fost de numai 614 lei la ha. La aceiaşi gospodărie, beneficiul realizat la hectarul de grîu irigat a fost cu 2026 lei mai mare decît la cel neirigat.

AMENAJARILE TREBUIE GRABNIC TERMINATE

Este incontestabil faptul că în anul trecut numeroase gospodării agricole de stat au înregistrat progrese serioase în direcţia extinderii suprafeţelor irigate şi exploatării amenajărilor efectuate. Privit în ansamblu însă modul în care s-au desfăşurat anul trecut în G.A.S.-uri amenajarea şi folosirea suprafeţelor irigate nu este mulţumitor. Analiza activităţii acestor unităţi a scos la iveală o serie de deficienţe grave care au dus la neamenajarea şi neirigarea întregii suprafeţe planificate, iar în alte cazuri la obţinerea de producţii mici, cu totul nesatisfăcătoare. Una din aceste lipsuri a fost şi nedarea la vreme în exploatare a suprafeţelor destinate irigării.

In anul acesta G.A.S.-urile trebuie să irige o suprafaţă sporită faţă de cea din 1959. Ţinînd seama de acest lucru este necesar ca în momentul de faţă atît conducerile Trusturilor şi gospodăriilor cît mai ales ale Oficiilor regionale de îmbunătăţiri funciare (O.R.I.F.) să-şi îndrepte toată atenţia în primul rînd spre terminarea cît mai grabnică a amenajărilor începute în 1959. Se simte nevoia ca amenajarea terenurilor destinate irigării să fie grăbită — paralel cu celelalte munci agricole de sezon — mai ales în gospodăriile de stat din regiunile Bacău, Bucureşti, Constanţa, Craiova, Galaţi, Oradea, Timişoara şi Piteşti, unde potrivit ultimelor situaţii statistice lucrările respective au fost executate în procente cuprinse între 10-48 la sută. Totodată este necesar să fie terminate lucrările de reparaţii capitale la amenajările existente, iar gospodăriile să se aprovizioneze din vreme cu materialele trebuincioase pentru ca o dată cu executarea terasamentelor să fie făcute şi lucrările de artă necesare irigaţiei.

NUMAI LUCRARI DE CALITATE

In acţiunea de amenajare la timp a terenurilor destinate irigării nu trebuie însă neglijată calitatea lucrărilor. Trebuie arătat în această privinţă că în anul trecut au fost cazuri cînd în unele gospodării au fost executate lucrări de mîntuială. La G.A.S. „Iosif Clisci"-Galaţi, bunăoară, un canal principal de alimentare (executat de O.R.I.F.) a trebuit refăcut în mare parte. De asemenea, la G.A.S.-urile Cetate şi Caracal-Craiova, Popricani-Iaşi şi altele, au fost făcute gropile de împrumut chiar la piciorul taluzelor canalelor sau executate canale fără taluze. Asemenea greşeli care duc la întîrzierea lucrărilor, la irosirea fondurilor, nu mai trebuie repetate şi în anul acesta. **In acest scop este necesar ca trusturile şi conducerile gospodăriilor să ţină o strînsă legătură cu O.R.I.F.-urile şi să nu recepţioneze decît lucrări de bună calitate.**

ATENŢIE ASIGURARII UTILAJULUI DE IRIGAT

O altă măsură actuală care nu trebuie scăpată din vedere este **revizuirea şi punerea la punct a întregului utilaj de irigat.** Gospodăriile de stat sînt datoare să ridice fără întîrziere utilajul de irigat de la unităţile de tranzit, să se aprovizioneze din vreme cu piesele de schimb necesare şi să-şi completeze instalaţiile de aspersiune primite în 1959. De asemenea, trusturile trebuie să termine în cel mai scurt timp redistribuirea utilajelor de irigat între gospodării ţinînd semă de tipul de amenajare al suprafeţei respective, de suprafaţa amenajată etc. Să nu se mai întîmple ca în anul trecut cînd din neglijenţa condamnabilă a conducerii unor trusturi (Galaţi, de pildă) care n-au făcut la vreme mişcarea de utilaj între gospodării, unele din aceste unităţi au fost puse în situaţia să nu-şi respecte planul de udări G.A.S. „Filimon Sîrbu", de pildă, nu a folosit de loc anul trecut aspersoare cu jet mediu — deşi avea posibilitatea — deoarece Trustul nu a luat măsuri să-i repartizeze instalaţiile necesare de la alte gospodării care nu le puteau folosi, lipsindu-le amenajările necesare. Anul acesta trebuie folosite în gospodării cu maximum de randament întreg utilajul existent şi îndeosebi instalaţiile de aspersiune cu jet mediu prevăzute cu agregate şi grupuri de pompare (A.P.T.-4, G.P.T.-2 şi G.P.P.)

In anul acesta au fost organizate pentru prima dată în gospodăriile agricole de stat **peste 150 de brigăzi de culturi irigate.** Pentru ca aceste brigăzi să-şi poată începe la timp activitatea şi desfăşura munca cu succes **se impune ca consiliile gospodăriilor să termine în aceste zile înzestrarea lor cu utilajul necesar. Este necesar de asemenea, să li se întocmească un plan de muncă amănunţit prevăzut cu grafice de irigare.**

★

Experienţa anului trecut a arătat că acolo unde pe lîngă complexul de măsuri agrotehnice udările au fost executate în mod corespunzător s-au obţinut la hectar producţii ridicate şi la un preţ de cost scăzut. Exemplele pe care le-am înfăţişat la început sînt destul de concludente în această privinţă. Din păcate însă au fost şi gospodării unde cadrele de specialitate n-au urmărit îndeaproape felul cum se execută irigatul, n-au dat îndrumări precise asupra modului cum trebuie făcută această lucrare. Ba mai mult chiar în unele trusturi (Galaţi, Bucureşti şi mai ales Timişoara) suprafeţe însemnate însămînţate cu culturi şi mai ales cu porumb pe terenuri amenajate pentru irigat n-au mai fost udate, deoarece inginerii şi tehnicienii s-au lăsat înşelaţi de ploile căzute. Realitatea a fost că apa provenită din precipitaţii fiind prea puţină nu a putut satisface nevoile plantelor, iar producţiile obţinute au fost cu totul nesatisfăcătoare. In general s-a constatat că în majoritatea G.A.S.-urilor nu se cunoaşte încă temeinic agrotehnica culturilor irigate, nu se ştie cu exactitate cînd trebuie aplicate udările în ce număr, cu ce cantitate de apă ş.a.m.d. Pentru îndreptarea acestei situaţii, anul acesta a fost luată măsura ca în colaborare cu I.C.C.P. şi I.C.A.R. să se organizeze în G.A.S.-uri 11 puncte de sprijin privind cultura porumbului irigat şi a orezului. De asemenea, se vor înfiinţa loturi demonstrative la porumbul irigat în 135 de G.A.S. Conducerile trusturilor şi gospodăriilor respective au datoria ca începînd încă de pe acum, de la lucrările de pregătire a terenului şi semănat, şi pînă la recoltat, să dea atenţie executării în mod corespunzător pe aceste loturi demonstrative a fiecărei lucrări cerute de cultura respectivă, să respecte tematica şi recomandările elaborate, pentru a obţine astfel date cît mai concludente. In această acţiune un ajutor preţios pot şi trebuie să-l dea specialiştii din institutele de cercetări agricole. Imbinînd teoria cu practica, cu realităţile terenului, ei pot ajuta conducerile gospodăriilor respective să găsească şi să aplice cele mai potrivite metode pentru exploatarea cît mai raţională a suprafeţelor amenajate în vederea irigării, pentru mărirea şi ieftinirea producţiei.

N. FLORIAN

LA A 90-A ANIVERSARE A NAŞTERII LUI V. I. LENIN

ÎNTÎLNIRE la KAŞINO

Fotografia făcută la 14 noiembrie 1920 în satul Kaşino din apropiere de Moscova, cînd a venit aici V. I. Lenin la deschiderea festivă a primei uzine electrice săteşti din Ţara Sovietică, înfăţişează peste cincizeci de oameni.

Care a fost soarta acelora ce-au avut fericirea de a se fotografia împreună cu Lenin, de a sta de vorbă cu dînsul?

Bine ar fi să se adune toţi aceşti oameni, să mai stea de vorbă, să-şi aducă aminte de trecut! Şi iată-i pe sătenii din Kaşino trimiţînd în toate colţurile ţării scrisori şi telegrame: poftiţi, întîlnirea va avea loc în aprilie şi va fi consacrată celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui Ilici.

În ziua stabilită, sătenii din Kaşino au ieşit să-şi primească musafirii. Au venit vreo treizeci de oameni dintre cei care se fotografiaseră cu Ilici. Au hotărît să se fotografieze din nou, spre amintire. S-au dus cu toţii în piaţa aflată pe locul unde cu patruzeci de ani în urmă şi-a rostit cuvîntarea Vladimir Ilici. Azi se înalţă aici monumentul de bronz al conducătorului, pe un piedestal de granit.

Sătenii din Kaşino le fac cunoscut oaspeţilor că la dezvelirea monumentului a venit aici Nikita Sergheevici Hruşciov.

— Foarte frumoasă şi emoţionantă cuvîntare a rostit Nikita Sergheevici, povesteşte colhoznicul Ivan Stepanovici Oşmarin. Monumentul dumneavoastră, a spus el, e un monument deosebit, şi uzina dumneavoastră electrică e deosebită. E mică ea şi modestă pe fondul giganţilor electrici de azi, dar are o mare putere: în ea a văzut Ilici o mlădiţă a unui mare viitor...

În timp ce sătenii din Kaşino şi musafirii lor s-au dus să se fotografieze, a mai sosit un musafir: Mihail Ivanovici Jarov, artist al poporului al U.R.S.S. Deşi nu e de baştină de-aici, şi soarta lui e legată de locurile acestea. La împlinirea unui an de la moartea lui Vladimir Ilici, regizorul I. Protazanov a realizat filmul artistic „Chemarea lui", în care tînărul Jarov a interpretat rolul unuia din constructorii uzinei electrice din Kaşino. La rugămintea colhoznicilor, Mihail Ivanovici a venit la Kaşino, aducînd cu dînsul acest film, cu a cărui rulare a şi fost deschisă festivitatea acestei neobişnuite întîlniri.

În sală se stinge lumina. Pe ecran apar cadre cunoscute, care-i încîntă pe spectatori: „Uite Kaşino, satul nostru!"

Dar satul Kaşino e greu de recunoscut, într-atît s-a schimbat acum şi s-a făcut mai frumos; greu mai pot fi recunoscuţi şi locuitorii lui de altădată. A rămas aceeaşi, tot atît de mişcătoare, numai dragostea lor faţă de Lenin.

— Dacă nu era Ilici, nu construiam noi uzina noastră! a spus colhoznicul Piotr Sergheevici Korobanov, rugat să-şi depene amintirile, atunci cînd s-a sfîrşit filmul. Aveam nevoie de un dinam, a spus el, şi nu era chip să-l procurăm de nicăieri. Am hotărît atunci să-i cerem ajutor lui Ilici. L-am ales pentru aceasta pe un om priceput — Serghei Andreevici Kurkov. Fratele lui mai mic, Piotr Andreevici, e azi musafirul nostru, a spus vorbitorul, întorcîndu-se înspre prezidiu şi arătînd pe un om cu ochelari. Lenin l-a primit pe delegatul nostru şi l-a întrebat: „În ce chestiune?" „În legătură cu un dinam, Vladimir Ilici", i-a răspuns Kurkov. „Nu cu asta se începe", a spus Ilici. Mai întîi trebuie să construiţi un stăvilar, să plantaţi stîlpii, să trageţi firele şi pe urmă să cereţi maşina". Kurkov l-a răspuns: „Vladimir Ilici, toate acestea le avem gata. Nu ne lipseşte decît dinamul!". Ilici s-a bucurat de succesul nostru şi i-a dat o adresă: „Se va elibera tov. Kurkov un dinam..."

Sătenii din Kaşino nu voiau să sărbătorească punerea în funcţiune a uzinei electrice fără Lenin şi i-au trimis o invitaţie. Ilici a venit. Despre cum a venit Lenin în satul acesta a povestit la întîlnirea de acum din Kaşino, Pavel Petrovici Smirnov, care în 1920 era aici comisar militar al judeţului.

Unul după altul au luat cuvîntul apoi foştii locuitori ai satului Kaşino, aducîndu-şi aminte de întîlnirea cu Vladimir Ilici, vorbind despre ei înşişi. Unul a devenit medic, altul arhitect, altul general. Profesorul Ivan Iaropolski, doctor în ştiinţe, a vorbit despre culmile la care s-a ridicat ştiinţa sovietică. („Fanionul nostru e pe Lună şi nu al altcuiva!"). În anii războiului, preşedinte al colhozului din Kaşino a fost Tatiana Rodionova. Împreună cu prietenele ei, ea a repus pe picioare gospodăria colhozului, distrusă de război. Amintirea acelor vremuri e cumplită, căci hitleriştii au dat foc satului. În primul an de după izgonirea fasciştilor venitul colhozului s-a ridicat la abia 250.000 ruble, dar acum este de şapte milioane!

Pensionarul Piotr Andreevici Kurkov a povestit cum a adus în 1920 la Kaşino primul tractor „Fordson". Acum colhozul „Drumul lui Ilici" din Kaşino are 20 de tractoare.

Vorbind despre trecut, despre viaţa lor, vorbitorii adresau parcă un îndemn celor chemaţi să păstreze şi să sporească gloria veteranilor înnoitori ai satului.

— Fiţi iniţiatori a tot ce e înaintat, a spus bătrînul arhitect Vasili Petrovici Egorav, şi atunci veţi lăsa o amintire bună în popor, aşa cum a lăsat generaţia vîrstnică...

D. ZARAPIN

Evenimentele din Coreea de sud

După cum se ştie, la 15 martie, în Coreea de sud, au avut loc alegeri prezidenţiale. Pentru a fi ales, Li Sîn Man a introdus o mare teroare, care a dus la arestarea a mii de oameni precum şi la moartea multora dintre cetăţeni. Toate acestea n-au fost deajuns. Pentru ca alegerea lui să fie sigură Li Sîn Man a falsificat rezultatele alegerilor.

O dată reaşezat în scaunul de preşedinte, Li Sîn Man credea că toate vor putea continua, ca şi mai înainte, după bunul său plac.

Iată însă că lucrurile nu s-au petrecut cum a crezut şi a sperat Li Sîn Man — dictatorul de la Seul. În dimineaţa de 15 aprilie, 15.000 de studenţi, funcţionari şi reprezentanţi ai altor pături ale populaţiei au pornit în marş spre palatul lui Li Sîn Man, cerînd anularea alegerilor falsificate şi ţinerea unor noi alegeri prezidenţiale. Manifestanţii cereau, de asemenea, eliberarea tuturor persoanelor arestate în ultimul timp la Seul, Masan şi Pusan. În calea manifestanţilor au ieşit bataioane de poliţişti care au tras cu armele şi au aruncat bombe cu gaze lacrimogene. Bineînţeles că populaţia a ripostat prompt. Au fost sparte geamuri la clădirile ministerelor, au fost răsturnate gheretele poliţiştilor, automobile şi autobuse.

Pe unele străzi, populaţia a ridicat baricade, apărîndu-se cu îndîrjire împotriva poliţiei criminale a lui Li Sîn Man.

Potrivit unor ştiri venite din Seul, două grupuri de manifestanţi au pus complet stăpînire pe cartierul în care se află principalele instituţii guvernamentale şi au capturat arhiva centrală.

„Postul de radio Seul continuă să fie înconjurat de răsculaţi". „Deasupra oraşului pluteşte un nor gros de fum care se ridică de la clădirile ministerelor aflate în flăcări, ale secţiilor de poliţie şi ale altor instituţii guvernamentale". „Tulburările din Seul s-au extins şi asupra altor oraşe din Coreea de sud". „Numai la Seul numărul demonstranţilor împotriva sîngerosului regim lisînmanist se ridică la peste 100.000", arată ştirile venite din Coreea de sud.

Împotriva manifestanţilor, guvernul lisînmanist a întreprins o represiune sîngeroasă. Armatele lui Li Sîn Man au ucis şi rănit sute de oameni, au arestat şi schingiuit cîteva mii. În ziua de 20 aprilie, situaţia era însă tot încordată. În dimineaţa aceleeaşi zile, demonstranţii controlau în întregime raionul Miari-Anamdon, din Seul.

Evenimentele din Coreea de sud nu constituie o surpriză. Ele sînt urmări ale politicii nefaste dusă de Li Sîn Man — care potrivit proverbului — a semănat vînt şi culege furtună.

Ele dovedesc o dată mai mult lipsa de popularitate a marionetei americane, dovedesc cît de mult este urît Li Sîn Man de popor. Menţinut la putere de baionetele americane şi de către forţa poliţiei, dictatorul de la Seul nu s-a dat înapoi de la nici a fărădelege. Trădarea de patrie, crimele împotriva poporului său şi slugărnicia în faţa imperialismului american, jaful neruşinat şi tîlhăresc iată numai cîteva din faptele lui Li Sîn Man şi ale clicii sale.

Nu există îndoială că mai devreme sau mai tîrziu, poporul coreean — ca să fim în tonul unui corespondent al agenţiei France Presse, — „va mătura regimul actual" din Coreea de sud.

Regimul lui Li Sîn Man este odios poporului coreean, căci el l-a făcut viaţa amară şi de nesuportat, l-a adus la sapă de lemn. Milioanele de oameni ai muncii din Coreea de sud simt că le-a ajuns cuţitul la os şi nu mai pot suporta. (În Coreea de sud sînt peste 6 milioane de şomeri împreună cu familiile lor). Ei văd cum an de an, fraţii lor din Coreea de nord îşi făuresc o viaţă tot mai luminoasă, trăiesc liberi şi fericiţi. Aceasta îi îndîrjeşte şi mai mult împotriva lui Li Sîn Man şi a clicii sale, împotriva imperialismului american înrobitor.

Va veni ziua cînd poporul Coreei de sud va izbuti să se elibereze din jugul dictatorial al marionetei americane.

SPORT

Competiţii de masă la sate, dar fără concursuri de oină

Zilele trecute am răsfoit calendarele sportive pe anul 1960 întocmite de consiliile regionale U.C.F.S. din ţară. Ca obiectiv principal era trecut: în acest an se va pune un accent deosebit pe organizarea unui număr mare de competiţii la nivelul raioanelor şi al asociaţiilor sportive. Apoi în continuare sînt menţionate o serie de concursuri populare de volei, atletism, tir, ciclism, călărie, trîntă, handbal, oină etc., — concursuri care au menirea să contribuie la popularizarea acestor discipline sportive şi la dezvoltarea activităţii sportive de masă.

În calendarele sportive ale regiunilor Cluj, Constanţa, Bacău, Bucureşti, Ploeşti, Galaţi, Oradea sînt trecute, printre alte competiţii, şi o serie de concursuri de oină, care se vor desfăşura sub formă de competiţii festive dotate cu cupe, sau sub formă de campionate raionale şi regionale. Astfel, consiliul regional U.C.F.S. Ploeşti are prevăzut două competiţii: „Cupa 23 August" şi „Cupa 7 Noiembrie"; U.C.F.S. regiunea Oradea va organiza „Cupa Crişul repede"; U.C.F.S. regiunea Cluj organizează „Cupa eliberării" şi „Cupa 7 Noiembrie"; U.C.F.S. regiunea Bucureşti are prevăzut un campionat regional şi „Cupa de toamnă" etc. Notînd aceste competiţii ne-am zis: „într-adevăr, consiliile regionale U.C.F.S. au ţinut cont de specificul şi dorinţa tinerilor din mediul sătesc care îndrăgesc sportul nostru naţional. Dar, urmărind apoi calendarele sportive întocmite de consiliile U.C.F.S. din regiunile Iaşi, Hunedoara, Baia Mare, Timişoara şi Autonomă Maghiară, constatăm că acestea nu au prevăzut nici măcar o singură competiţie de oină. Surprinşi, ne întrebam, care să fie motivul? Oare, tinerii din comunele şi satele acestor regiuni nu sînt dornici să joace oina, sport care a fost creat în mediul sătesc? Sau mai curînd, organele U.C.F.S. din regiunile respective nu se preocupă şi nu... îndrăgesc oina? Noi înclinam desigur mai mult spre ultima alternativă, ştiind că la sate sînt echipe şi tineri care doresc să practice oina. Şi, citind apoi raportul Federaţiei de oină ne-am edificat. De pildă, aici se arată că şi anul trecut în regiunile Craiova, Timişoara, Baia Mare, Hunedoara etc., n-a existat o preocupare pentru organizarea competiţiilor de oină. O parte din echipele campioane din aceste regiuni nu s-au prezentat la fazele de zonă ale campionatului republican. Iar, la „Cupa regiunilor", selecţionatele regiunilor Iaşi şi Autonomă Maghiară s-au prezentat sub orice critică. Mai departe se arată că o parte din comisiile regionale de oină sînt inexistente, ceea ce face ca şi activitatea la această frumoasă disciplină sportivă să fie slabă. Sînt echipe de oină care duc o activitate sporadică, aşa cum sînt echipe care nu s-au afiliat la Federaţie, sau care folosesc jucători, cărora nu li s-au făcut forme de legitimare. Desigur că aceste aspecte negative nu se înregistrează peste tot. Raportul Federaţiei de oină subliniază apoi frumoasa activitate care se desfăşoară în regiunile Bucureşti, Constanţa, Ploeşti, Galaţi, Cluj, unde s-a creat un număr mare de echipe la sate şi unde se obţin rezultate bune. Aici, o deosebită contribuţie la popularizarea oinei a avut buna organizare a întrecerilor din cadrul Spartachiadei de Vară şi „duminicile sportive", care au cuprins numeroase concursuri de oină.

Consiliile regionale U.C.F.S. Iaşi, Timişoara, Baia-Mare, Autonomă Maghiară, trebuie să ia exemplu de la regiunile evidenţiate, care organizează diferite competiţii de oină. Ele vor trebui să creeze comisii de oină care să desfăşoare o activitate intensă. De asemenea, consiliile regionale U.C.F.S. menţionate mai sus vor trebui să includă în calendarele sportive concursuri de oină, la care să fie antrenat un număr tot mai mare de tineri de la sate. Numai în felul acesta vor putea crea o adevărată activitate sportivă de masă.

M. LERESCU

P. S. Propunem ca şi în cadrul întrecerilor sportive a celei de a doua ediţii a „Cupei Agriculturii" să fie incluse şi concursuri de oină, ţinînd cont că la această competiţie de masă participă numai tineri din mediul sătesc.

Satul cehoslovac în plin avînt

În Republica Cehoslovacă, sectorul socialist ocupă în prezent poziţii dominante în agricultură. Aproape 85 la sută din întregul teren arabil aparţine cooperativelor agricole. Numărul acestora a crescut mult în ultimul timp, ridicîndu-se în prezent la 12.600. (Cu zece ani în urmă existau în republică doar 50 de cooperative agricole).

În ciuda dificultăţilor inerente oricărui început, cooperativele agricole din Republica Cehoslovacă şi-au dovedit cu prisosinţă superioritatea.

În prezent, în perioada de desăvîrşire a construirii socialismului în ţară, Partidul Comunist şi Guvernul Republicii Cehoslovace au pus în faţa ţării sarcina de a se realiza în anii apropiaţi un puternic avînt al producţiei agricole, pentru a ridica agricultura la nivelul corespunzător industriei puternic dezvoltate a republicii. Această sarcină va fi îndeplinită prin mecanizarea şi mai largă a tuturor muncilor agricole şi prin aplicarea agrotehnicii înaintate. În decurs de cinci ani agricultura ţării va căpăta alte 124.000 de tractoare; producţia de îngrăşăminte azotoase se va ridica la 300.000 tone, de îngrăşăminte fosfatice — la 285.000 tone, de îngrăşăminte potasice — la 396.000 tone.

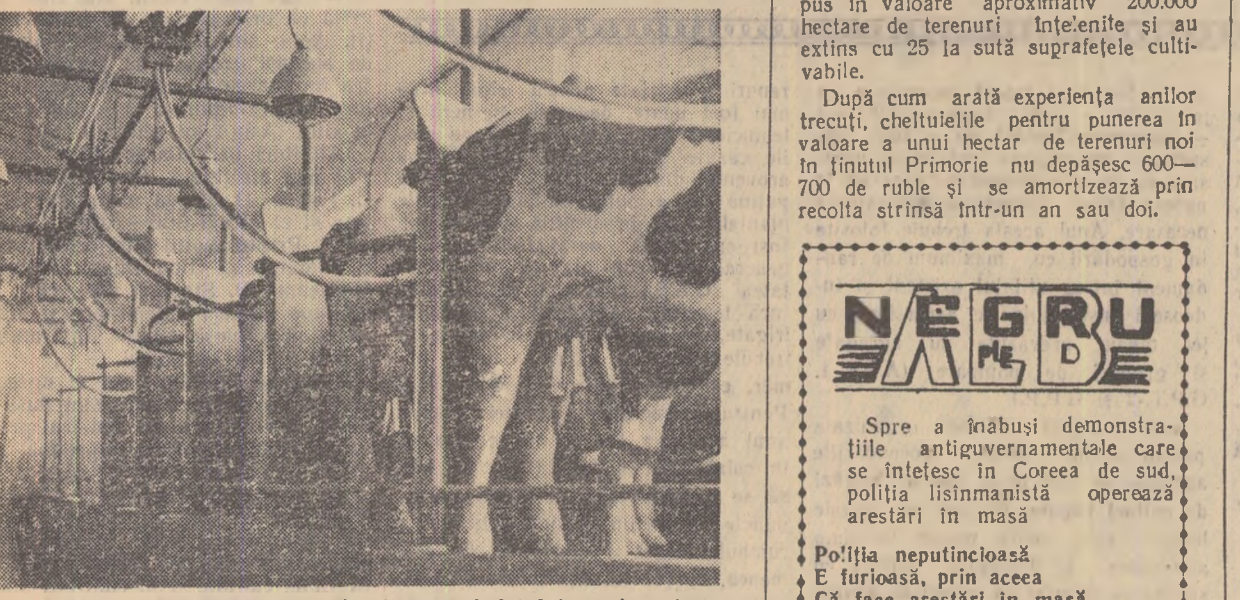
În satele cehoslovace a început acum întrecerea pentru îndeplinirea cu succes a celui de-al treilea plan cincinal. Pentru anul 1960 ele şi-au luat angajamentul să obţină în mijlociu la un hectar de semănătură 35.960 kg. sfeclă de zahăr, 3.340 kg. grîu, 19.630 kg. cartofi, 55.400 kg. porumb de siloz, cum şi 22.000 kg. carne, 101.900 kg. lapte şi 84.760 ouă la 100 hectare de teren agricol. Acest angajament este sprijinit de numeroase cooperative agricole şi gospodării de stat.

În Republica Cehoslovacă se dă o mare atenţie culturii porumbului, pentru crearea unei puternice baze furajere în vederea dezvoltării creşterii animalelor. În anul 1959 suprafaţa cultivată cu porumb a sporit aproape de două ori în comparaţie cu anul 1955, ridicîndu-se la aproape 400.000 hectare. În anii apropiaţi această cultură va ocupa 12—14 la sută din totalul suprafeţelor însămînţate.

În republică se desfăşoară pe un front larg lucrări de amelioraţii, cărora partidul şi guvernul le acordă o atenţie excepţională. Totodată, din iniţiativa ţărănimii, se procedează la comasarea cooperativelor, pe bază de voluntariat.

Noile sarcini care stau în faţa agriculturii cer o întărire a cooperativelor agricole cu cadre de conducere de înaltă calificare. În acest scop, satului îi vine în ajutor oraşul. Au plecat să lucreze la sate ca preşedinţi de cooperative şi agronomi peste 5.000 de persoane.

Instalaţie de înaltă productivitate

În fotografie o instalaţie dispusă în forma scheletului unui peşte, cu care pot fi mulse simultan 8 vaci. Instalaţia aduce o importantă contribuţie la mecanizarea mulsului vacilor ţinute în grajdurile deschise. Această instalaţie este construită într-o gospodărie agricolă de stat din Republica Democrată Germană.

Ocrotirea sănătăţii în R. P. Mongolă

În R.P. Mongolă, paralel cu creşterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, se dezvoltă şi ocrotirea sănătăţii. Astfel, în 1959, în comparaţie cu 1958, numărul paturilor de spital a crescut cu 7 la sută, iar numărul medicilor — cu 22 la sută. Alocările bugetare pentru ocrotirea sănătăţii cresc în anul curent cu 11,7 la sută în comparaţie cu 1959. În timp ce în anul 1940, la un medic reveneau aproximativ 200.000 oameni, în 1960 la un medic revin 1700 oameni.

Ca urmare a înfăptuirii măsurilor pentru dezvoltarea continuă a ocrotirii sănătăţii, natalitatea creşte într-o măsură considerabilă, în timp ce mortalitatea scade simţitor. Astfel, în 1959 la 1000 de locuitori au revenit 41,2 noi născuţi.

O „mare" în centrul Ucrainei

Anul acesta, apele provenite din topirea zăpezilor şi aduse de Nipru s-au izbit, în regiunea Kremenciug, pe cursul mijlociu al fluviului, de un obstacol de netrecut: un baraj înalt de beton. Ele s-au revărsat formînd cel mai mare lac artificial din centrul Ucrainei. S-au strîns aici peste un miliard de metri cubi de apă, iar pînă la sfîrşitul viiturilor, această cifră va creşte încă de zece ori.

Zecile de mii de locuitori ai regiunilor învecinate s-au mutat în noile aşezări moderne construite pe malul acestui lac. Printre ei se află oameni care altă dată se ocupau cu semnalizările pe fluviu. De acum încolo, ei se vor ocupa de farurile şi geamandurile noii „mări" a cărei creare va reduce cu aproape 200 km distanţa dintre Kanev şi Kremenciug. O eră nouă se deschide, de asemenea, şi pentru piscicultorii de pe Nipru. Începînd de anul acesta, în lacul artificial vor creşte milioane de puieţi de peşte.

Punerea în valoare de noi terenuri în ţinutul Primorie

Calculele reale arată că sovhozurile şi colhozurile din Primorie (în prezent în acest ţinut se numără 280 colhozuri şi 69 sovhozuri) pot pune în valoare în cursul anilor 1960—1965 cel puţin jumătate milion de hectare de terenuri ţelenite.

În ultimii cinci ani colhozurile şi sovhozurile din ţinutul Primorie au pus în valoare aproximativ 200.000 hectare de terenuri ţelenite şi au extins cu 25 la sută suprafeţele cultivabile.

După cum arată experienţa anilor trecuţi, cheltuielile pentru punerea în valoare a unui hectar de terenuri noi în ţinutul Primorie nu depăşesc 600—700 de ruble şi se amortizează prin recolta strînsă într-un an sau doi.

NEGRU PE ALB

Spre a înăbuşi demonstraţiile antiguvernamentale care se înteţesc în Coreea de sud, poliţia lisînmanistă operează arestări în masă

Poliţia neputincioasă
E furioasă, prin aceea
Că face arestări în masă,
Dar nu poate aresta... ideea!

Pentru a evita ura ce o simt popoarele lumii faţă de sistemul capitalist, multimilionarul american Averell Harriman a propus... înmormîntarea cuvîntului capitalism

Dacă ţin neapărat
Să înlăture blestemul,
Trebuie înmormîntat
Nu cuvîntul, ci sistemul!

Numărul şomerilor din Statele Unite a bătut toate recordurile, depăşind din nou cifra de 4.000.000.

Se lăudau ei că deţin
Toate recordurile-n plin
Şi nu-s greşite-aprecieri,
Căci bat recordul în... şomeri!

V. F.

O ultimă sesiune de examen de diplomă pentru absolvenţii fostelor şcoli medii tehnice agricole

De curînd, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a aprobat organizarea unei ultime sesiuni de examen de diplomă pentru absolvenţii fostelor şcoli medii tehnice din sistemul Ministerului Agriculturii.

La această sesiune de examen se pot înscrie toţi absolvenţii care n-au luat examenul de diplomă în sesiunile de pînă acum.

Sesiunea se organizează în perioada 1—15 septembrie la centrul şcolar Sibiu, regiunea Stalin, pentru toate specialităţile din agricultură.

Aceasta este ultima sesiune de lichidare care se mai acordă pentru completarea studiilor absolvenţilor fostelor şcoli medii tehnice din sistemul Ministerului Agriculturii.

Candidaţii la acest examen vor trebui să depună cererile de înscriere la şcoala absolvită, care le va înainta împreună cu copiile după foaia matricolă, centrului şcolar Sibiu, pînă cel mai tîrziu la data de 10 august. În cazul cînd în localitatea unde a funcţionat fosta şcoală medie tehnică nu mai există în prezent nici o şcoală a Ministerului Agriculturii care să deţină arhiva şcolii respective, **cererile celor interesaţi se vor înainta direct Ministerului Agriculturii, Direcţia generală a învăţămîntului.**

Examenele de diplomă vor consta din probele prevăzute pentru fiecare specialitate în planurile de învăţămînt care au fost aplicate în anul şcolar 1954—1955.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".